

**CONSTITUTIONES
PONTIFICIÆ,
ET ROMANARUM CONGREGATIONUM
DECISIONES
AD CONFESSARIOS**

UTRIUSQUE CLERI
SPECTANTES.

**JO: BAPTISTA PITTONO
SACERDOTE VENETO
COLLECTORE.**

IMPRESSIO SECUNDA.

**EXCUDEBAT VENETIIS
Leonardus Pittonus Collectoris Pater
A N N O M. DCCX.**

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ ADMINISTRATURIS .

EX totali cujusdam Propositionis depositione assurgit mei hujusce Libelli Compositio: cum enim Alexander Octavus inter alia damnaſſet: *Ubi quis invenerit doctrinam in Auguſtino clarè fundatam, illam poteſt retinere, & docere, non reſpiciendo ad ullam Pontificis Bullam, totus idcirco meus labor in eo poſitus fuit, ut Romanorum Pontificum Constitutiones hinc inde apud Auctores diſperſas in unum colligerem, ne Confeſſarios ſpecialiter (quos in re gravi poſſet Doctorem fallere Opinio) cum maximo latèrent Animarum detrimento.*

Quidquid igitur vel conſtituerunt Pontifices ipſi, vel Romanæ decreverunt Congregationes eà, qua potui, diligentia ex pluribus, & quidem gravioribus Viris fideliter deſumptum, ordine temporis ſervato, ſimul ſumptum prælo Patris mei dandum eſſe adjudicavi, nec ſine prævio Virorum præſantiſſimorum conſilio.

Unum reſtabat, ut Opusculo (qualecumque ſit) Mæcenatem inſcriberem, ſed cum ea, quæ collègi, Pontificio ſine munita Sigillo, nullo idcirco indigent Proteſtore. Volebam libentiùs Summo Pontifici hunc offerre Libellum, ne Pomum (ut ajunt) longè ab Arbore caderet, at nimia ejus Majestas excæcavit oculos, animumque hebetavit:

Vos interim, qui futuri eſtis Confeſſarii, vel etiam de præſenti fungimini hujusmodi munere, diligenter legite quæ deprompſi ad faciliorem Veſtram eruditionem, ac pro me ſalutem Vobis diuturnam nunciante Eum, à quo bona cuncta procedunt, precamini, ut poſſim typis utiliora tradere, quæ mente concipio.

NOI REFORMATORI

Dello Studio di Padoa.

HAvendo veduto per la Fede di revisione, & approbatione del P. F. Vincenzo Mazzoleni Inquisitore nel Libro intitolato: *Constitutiones Pontificie, & Romanarum Congregationum Decisiones ad Confessarios utriusque Cleri spectantes*, Jo: Baptista Pittono Sacerdote Veneto collettore, non v'esser cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni Costumi, concedemo Licenza à *Leonardo Pittoni Stampatore*, che possi esser Stampato, osservando gl'Ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venetia, e di Padoa.

Dat. 29. Maggio 1704.

{ Ferigo Marcello Proc. Reff.

{ Marin Zorzi Refformator.

Agostino Gadaldini Seg.

NOI REFORMATORI

Dello Studio di Padoa.

Concedemo Licenza à *Leonardo Pittoni Stampatore*, che possi ristampare il Libro intitolato: *Constitutiones Pontificie, & Romanarum Congregationum Decisiones ad Confessarios utriusque Cleri spectantes*, Jo: Baptista Pittono Sacerdote Veneto collett. giusta l'Esemplare stampato in Venetia nell'Anno 1704.

Dat. 10. Febraro 1709.

{ Carlo Ruzini Kau. Proc. Ref.

{ Alvise Pisani kau. Ref.

Agostino Gadaldini Seg.

CON:

CONSTITUTIONES AC DECISIONES

EDITÆ

ANNIS, DIEBUS, & MENSIBUS,
UT INFRA:

Anni

Numeri

1418. 22. Febr. — **D** Annati sunt sequentes Articuli à Martino Quinto, quorum primus, cæteris omissis: *Si Homo fuerit debitor contritus, omnis Confessio exterior est sibi superflua, & inutilis.* Apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constit. 1. quæ incipit *Inter cunctas*, artic. 7. Joannis Vvicleff de Anglia. 1
1418. 22. Febr. — **S**ecundus: *Sacerdotes quomodolibet criminosè viventes Sacerdotii polluant potestatem, & sic ut Filii infideles, septiunt infideliter de Clavibus.* Apud eumq. ibid. art. 8. Joannis Husz de Bohemia. 2
1478. 7. Aug. — **D**amnatæ sunt sequentes Propositiones Petri de Osma à Sixto Quarto, quarum prima: *Confessio Peccatorum in specie, ex universalis Ecclesie realiter statuto, non divino iure est comperta.* Apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constit. 17. quæ incipit *Licet*, §. 3. & 6. 3
1478. 7. Aug. — **S**ecunda: *Peccata mortalia quoad culpam, & poenam alterius sæculi absque Confessione, sed solà cordis contritione delentur; prava verò cogitationes sola displicentia.* Ibidem. 4
1478. 7. Aug. — **T**ertia: *Non peracta penitentia, Confitentes non sunt absolvendi.* Ibidem. 5
1478. 7. Aug. — **Q**uarta: *Sacramentum Pœnitentie quantum ad collationem gratiæ, naturæ, non autem institutionis novi, aut veteris Testamenti existit.* Ibidem. 6
1516. 19. Dec. — **C**onfessores Regulares nullo modo possunt absolvere Laicos, & Clericos Seculares à sententiis ab Homine latis: *Leo X. apud Cherubin* 7

1516. 19. Dec. — Bullar. tom. 4. Constit. 22. quæ incipit *Dum intra*, §. 7. Confessarii Regulares ad audiendas confessiones Sæcularium approbati, tenentur hortari Pœnitentes ad Decimarum solutionem, ubi viget consuetudo, & illas solvere recusantibus absolutionem denegare. *Idem apud eund. ibid. §. 16.* 8
1519. 12. Mar. — Licentia audiendi Confessiones data ad beneplacitum potest revocari. Congr. Episcoporum apud Gavant. in Man. ver. Confess. num. 13. 9
1520. 15. Jun. — Damnati sunt sequentes Errores Martini Luthèri à Leone Decimo, quorum primus, cæteris omissis: *Tres esse partes Pœnitentia, Contritionem, Confessionem, & Satisfactionem, non est fundatum in Sacra Scriptura, neque in antiquis Sanctis Christianis Doëtoribus.* Apud Cherub. in Bullar. tom. 1. Constit. 40. quæ incipit *Exurge Domine*, nu. 5. 10
1520. 15. Jun. — Secundus: *Nullo modo præsumas confiteri Peccata venialia, sed omnia mortalia, quia impossibile est, ut omnia mortalia cognoscas, unde in primitivâ Ecclesia solum manifesta mortalia confitebantur.* *Ibid. num. 8.* 11
1520. 15. Jun. — Tertius: *Dum volumus omnia purè confiteri, nihil aliud facimus, quàm quod misericordia Dei nihil volumus relinquere ignoscendum.* *Ibid. nu. 9.* 12
1520. 15. Jun. — Quartus: *Peccata non sunt ulli remissa, nisi, remittente Sacerdote, credat sibi remitti: imò peccatum maneret, nisi remissum crederet: non enim sufficit remissio peccati, & gratia donatio, sed oportet etiam credere esse remissum.* *Ibid. num. 10.* 13
1520. 15. Jun. — Quintus: *Nullo modo confidas absolvi propter tuam contritionem, sed propter verbum Christi Quodcunque solveris, &c. Hic inquam, confide, si Sacerdotis obtinueris absolutionem, & crede fortiter te absolutum, & verè absolutus eris, quidquid sit de contritione.* *Ibid. num. 11.* 14
1520. 15. Jun. — Sextus: *Si per impossibile Confessus non esset contritus, aut sacerdos non serid, sed ioco absolveret, si tamen credat se absolutum, verissimè est absolutus.* *Ibid. num. 12.* 15
1520. 15. Jun. — Septimus: *In Sacramento Pœnitentia, ac remissione culpa non plus facit Papa, aut Episcopus, quàm* 16

quàm infimus Sacerdos : imò ubi non est Sacerdos , a què tantùm quilibet Christianus , etiamsi Mulier , aut Puer esset. Ibid. num. 13.

1520. 15. Jun. — Octavus: Nullus debet Sacerdoti respondere, se esse contritum, nec sacerdos requirere. Ibid. num. 14. 17

1562. 21. Dec. — Qui sollicitaverit ad turpia in Confessione, vel ante, vel post eam, per quamcumque gratiam factam, vel faciendam, non potest restitui, ut valeat Confessiones Secularium audire. *Congreg. Inquisit. apud Gavant. in Man. ver. Confess. in addit. num. 4.* ¶ Et hoc ad robur Constitutionis editæ à Pio Quarto 1561. 16. Apr. à nobis inferius citandæ num. 140. 18

1569. 29. Jan. — Census creari debet super re immobili, fructifera, & certis finibus designata, vel etiam in pecunia numerata coram Notario, & Testibus in actu Instrumenti, sine ulla conventionem de Casu fortuito. *Pius Quintus apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 70. qua incipit Cum onus, ubi plura alia habentur quoad Censum.* 19

1570. 2. Jan. — Annulantur, & irritantur non solum Hispanorum, sed etiam quorumcumque Ordinariorum Litteræ, quibus deprehenditur, quod cuicumque illas accipienti certâ solutâ pecuniâ licitum sit, quem voluerit sibi sumere Sacerdotem, qui Confessione audita ipsum absolvere valeat etiam à Casibus Episcopo reservatis. *Pius Quintus apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 99. qua incipit Quam plenum.* 20

1571. 22. Aug. — Decretum Concilii Tridentini *Sess. 23. capit. 15. de approbatione Regularium ab Episcopis facienda quoad audiendas Sæcularium Confessiones, observandum est in omnibus Regularibus quorumcunque Ordinum, etiamsi sint Doctores, Theologi, Graduati, vel à suis Magistris Generalibus, vel Provincialibus Ministris fuerint Sæcularium Confessionibus audiendis expositi.* *Pius Quintus apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 133. qua incipit Romani, §. 2.* 21

1572. 3. Aug. — Pro Litteris Absolutionum, & 22

Dispensationum in foro Conscientiæ nihil omnino à quocumque accipi potest, quemadmodum Romæ observatur. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Gratis, num. XII.*

1576. 10. Maii. — Cum sufficiat communicare in ultima Dominica Jubilæi, poterit Confessarius absolvere in prædicta Dominica à reservatis. *Gregor. XIII. apud Nicol. ver. Jubilæum, num. III.* 23
1576. 22. Sept. — Confessores in vim Privilegiorum Cruciatæ Sanctæ eligendi, neminem ab incurso, & lapsu in Hæresim absolvere possint. *Gregorius XIII. apud Charub. in Bullar. rom. 2. Constitut. 37. quæ incipit Officii nostri, §. 2.* 24
1581. 16. Mar. — Non potest Concilium Provinciale dare facultatem Pœnitenti subdito Episcopi Suffraganei eligendi Confessarium non approbatum ab ipso Suffraganeo. *Congreg. Episc. apud Quaran. in summa Bullar. ver. Concil. Provinc. num. 13.* 25
1581. 26. Apr. — Valet approbatio Confessariorum etiam pro Sæcularibus tam subditis, quàm confluentibus facta ab Abbate proprium, & separatum territorium, ac Jurisdictionem quasi Episcopalem habente. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Abbas, num. 8.* 26
1581. 8. Nov. — Regulares ad audiendas Confessiones approbati, non sunt cogendi ad emendam cartam, seu tabellam Casuum reservatorum. *Ead. apud eumd. ver. Casus reserv. num. 18.* 27
1582. 26. Iun. — Confessarius ex ignorantia, vel levitate sigillum frangens, privetur in perpetuum facultate audiendi Confessiones, & suspendatur ad tempus à Divinis. *Ead. apud eumd. ver. Confess. numer. 19.* 28
1582. 5. Jul. — Prælati Episcopo inferior, habens jurisdictionem quasi Episcopalem, potest sibi reservare aliquot Casus, dummodo nulli ipse subsit Episcopo, nec ejus subditi. *Ead. apud eumd. ver. Casus reserv. num. 5.* 29
1582. 1. Dec. — Episcopus extra suam Dioecesin existens non potest sibi in Confessarium eligere Sacerdotem non subditum, & à proprio Ordinario non appro-

approbatum, *Gregor. XIII. apud Nicol. in Flos. ver. Episcopus num. 6. & ver. Parochus num. 22. † secunda.*
 ¶ Vide infra num. 104.

1583. 13. Sept. — Si spectet ad Confessarium novam vestire Monialem, ne idcirco ingrediatur Monasterium. *Congreg. Episc. apud Gavant. in Man. ver. Monial. receptio, num. 34.* 31

1583. 13. Sept. — Monialium Confessarius non potest ingredi clausuram, ut comitetur Medicos, aut Operarios: neque ut audiat confessionem illius infirmæ, quæ potest accedere ad Sedem Confessionalem. *Ead. apud eund. ver. Monial. claus. num. 38. & 39. ¶ Vide infra num. 73.* 32

1583. 13. Sept. — Si Monialium Confessarius ingrediatur Monasterium ad audiendam Confessionem Monialis infirmæ, cellæ janua remaneat aperta, & ambæ Comitatrices ad ejusdem cellæ januam morantur, ita ut Confessarius ab eisdem commodè cerni possit. *Congreg. Episc. apud Barbosam in Collect. ver. Confess. Monial. §. 4. citatum à Pellizzar. de Monial. cap. 10. sect. 3. subsect. 1. num. 174.* 33

1583. 13. Sept. — Confessarius Monialium non potest clausuram ingredi prætextu sepeliendæ Monialis, aut officium funerale peragendi. *Congreg. Episc. apud Ascan. Tamburin. de iure Abbatiss. Disput. 24. quæst. 5. n. 2. ubi citatur Gavant. in Man. ver. Monial. Claus. num. 40.* 34

1584. 2. Oct. — Pœnitentiarius non potest alium substituere in audiendis Confessionibus. *Congregat. Episcop. apud Gavant. in Man. ver. Pœnitentiarius. num. 20.* 35

1585. 23. Maii — Parochus approbatus per concursum censetur idoneus ad Audiendas Confessiones, etiam extra suam Parochialem, sed in ea tantum Civitate, vel Loco, ubi sita est Parochialis, non autem passim per totam Dioecesim. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flos. ver. Parochus, num. 7.* 36

1586. 18. Mar. — Non videtur bonum præcipere Confessariis, ut cogant Pœnitentes recitare in principio Confessionis *Pater noster, Ave Maria, Credo*, & decem Præcepta, nam sine necessitate non sunt im- 37

impo-

imponenda onera duriora. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 17.*

1586. 18. Mart. — Fides, five Schedula Confessionis etiam sanis dari debet, ubi solitum est. *Ead. apud eumd. ibid. num. 28.* 38

1586. 13. Aug. — Confessarii Regulares ab Episcopo non approbati non possunt illorum Confessiones audire, qui serviunt in suis Monasteriis. *Ead. apud eumd. ibid. num. 3. † & refert Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 1. circa Const. 1. Julii 11. §. 15. num. 12.* 39
 ¶ Hoc autem Decretum confirmatur ex inferius dicendis num. 223.

1586. 21. Oct. — Societates cum capitali salvo sunt usurariæ, etiam in casu fortuito. *Sixtus V. apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 45. quæ incipit. Detestabilis.* 40

1587. 9. Apr. — Regularium Superiores non possunt absolvere Subditos suos ab Excommunicatione, in quam inciderunt ex accessu ad Monialium Monasteria sine licentia Episcopi sibi huiusmodi absolutionem reservantis, nisi Regulares sint ita Privilegiati, ut non possint excommunicari. *Congreg. Episc. apud Suarez tom. 4. de Relig. tract. 1. lib. 1. cap. 10. num. 27. quem citat Peyrin. de Priv. Regul. tom. 2. circa Constit. 6. Pii V. §. 10. num. 37.* 41

1587. 21. Apr. — Pœnitentiarius tenetur integras audire Confessiones, non autem solos Casus reservados. *Congreg. Conc. apud Gavant. in Man. ver. Pœnitentiarius, num. 23.* 42

1588. 8. Nov. — Parochus Sæcularis audiens Confessiones tenetur deferre superpelliceum, & stolam. *Congreg. Episc. apud eumd. ver. Parochor. mun. in addit. num. 3. ¶ Vide infra num. 60.* 43

1588. 15. Nov. — Pacem cum alio facere nemo compellatur, cum sufficiat in foro Conscientiæ injuriam remittere. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Pax, num. 2.* 44

1591. 31. Maii — Quilibet Confessarius five Sæcularis, five Regularis, obtenta ab Ordinario speciali facultate, potest absolvere à peccato, & ab excommunicatione incurfa ex Abortu, licet antea Sixtus 45

Quintus 1588. 28. Novembris Sedi Apostolicæ hunc reservaverit Casum. *Gregor. X IV. apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Confir. 8. qua incipit Sedes Apostolica.*

1591. 4. Sept. — Poenitentiarius, dum in Ecclesia sua Confessiones audit. non solum lucratur distributiones, quæ dantur interessentibus in Choro, sed etiam quæ dantur præsentibus, & comitantibus Processiones, ac Exequias Mortuorum, quæ sunt eo tempore, quo ipse audit Confessiones in Ecclesia. *Congreg. Episc. apud Garziam de Benef. 5. p. cap. 4. num. 125. relatum à Bonac. tom. 1. de Hor. Can. disp. 2. quæst. 5. pun. 3. §. 5. num. 3.* 46
1593. 10. Febr. — Reprobatur Edictum Episcopi prohibens, ne Confessarius possit Monasterium ingredi de nocte pro quolibet casu, absque licentia speciali. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Clausura, num. 35.* 47
1592. 15. Febr. — Confessarius Monialium extraordinarius deputandus est in communi, non verò in particulari, pro hac, vel illa Moniali. *Congr. Episc. apud Ascan. Tamburin. disp. 16. de jure Abbatis. quæst. 1. num. 6. & refert etiam Gavant. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 12.* 48
1593. 10. Mar. — Confessarii Regulares exempti sunt à Monasterii, & Religionis oneribus pro eo tempore dumtaxat, quo Confessiones excipiunt. *Congreg. Episc. apud præf. Tambur. loc. cit. num. 4.* 49
1593. 16. Mar. — Theologo legente Casus Conscientiæ, possunt cogi Presbyteri ad eum audiendum. *Congr. Episc. apud Gavant. in Man. ver. Theol. Præben. num. 16.* 50
1593. 29. Mar. — Placet prohibitio, ne Confessiones extra Ecclesiam audiantur eorum, qui non sunt infirmi: sed aliquando ex rationabili causa dispensari debet. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 24.* 51
1593. 21. Apr. — Monialium Confessarius debet tenere clavem illius Cratis, quæ est in Ecclesia, & aperire eam solum occasione Concionis, vel alterius necessitatis non absimilis. *Ead. apud eund. ver. Cra-* 52

Crates, num. 1.

1593. 26. Maii — Regularium Superiores non possunt sibi reservare, nisi omnes, & solos, vel aliquot ex sequentibus undecim Casibus, quorum I. Veneficia, Incantationes, Sortilegia: II. Apostasia à Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus fiat egressio. III. Nocturna, & furtiva à Monasterio, seu Conventu egressio, etiam non animo apostatandi facta: IV. Proprietas contra votum Paupertatis, quæ sit peccatum mortale: V. Juramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo: VI. Procuratio, auxilium, seu consilium ad Abortum faciendum post animatum factum, etiam effectu non secuto: VII. Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus: VIII. Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale: IX. Lapsus Carnis voluntarius opere consumatus: X. Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujusque Personæ: XI. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio Litterarum à Superioribus ad Inferiores, & ab Inferioribus ad Superiores. *Clemens VIII. apud Cherub. in Bullar. rom. 4. post Constit. 28. Urbani VIII. relatus etiam à Quarant. in Sum. Bull. ver. Casus reserv. nec non à Peyrin. de Privileg. Regul. rom. 2. post Constit. 10. Urb. VIII. §. 61. ¶ Vide infra num. 119. & 164.*

1593. 26. Maii — Si quod aliud præterea Peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro Conscientiæ puritate reservandum fuerit, id non aliter fiat quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia maturâ discussione, & consensu. *Idem apud eosd. ibid. ¶ Vide supra num. 41. & infra num. 72.*

1593. 26. Maii — Non liceat Regularium Superioribus Confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsi met subditi spontè, ac proprio motu id ab eis petierint. *Idem apud eosd. ibid.*

1593. 26. Maii — Regularium Superiores in singulis

53

54

55

56

lis Domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse imprimis Confessarius judicaverit. *Idem apud eosd. ibid.* ¶ Vide infra num. 72.

1593. 26. Maij. — Tam Regularium Superiores, quam Confessarii, qui postea ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissimè, ne eà notitià, quam de aliorum peccatis in Confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur. *Idem apud eosd. ibid.* & refert Bonac. tom. 1. de Sacram. Pœnit. disp. 5. quas. 6. pun. 4. num. 8. nec non disput. 16. quas. 9. num. 1. in fine.

1593. 26. Maij. — Licebit Regularium Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis etiam non reservatis à Confessariis imponendas, quæ subditos ab huiusmodi patrandis cohibere possint. *Idem apud eosd. ibid.*

1593. 23. Aug. — Approbatio Confessariorum potest inquiri ab Episcopo in ejus prima Visitatione, non autem in alijs Visitationibus. *Congr. Episc. apud Gavan. in Man. ver. Visit. Episc. num. 37.*

1594. 10. Jan. — Potest fieri Decretum, sed sine adjunctione pœnarum, ut Confessarii Sæculares adhibeant Coctam, & Stolam: Regulares verò saltem Stolam. *Eand. Congreg. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 18.* ¶ Vide supra nu. 43. & infra num. 178.

1594. 9. Aug. — Confessarii Sæculares possunt cogi, ut intersint lectioni de Casibus Conscientiæ. *Congr. Episc. apud Gavan. in Man. ver. Clerici Conven. num. 2.*

1595. 16. Febr. — Qui tempore Paschatis confitetur Pœnitentiario, satisfacit præcepto. *Cong. Conc. apud eund. ver. Pœnitentiarius, num. 35.*

1595. 31. Aug. — Presbyteri Græci Catholici possunt in casu necessitatis Latinos absolvere, adhibendo formam Absolutionis in Generali Concilio Florentino

- tino præscriptam. *Clemens VIII. apud Cherub. in Bul- lar. tom. 3. Constit. 34. quæ incipit Sanctissimus, §. 3.*
1595. 31. Aug. — Tollendus abusus, ubi est, ut Vir Græcus, atque Uxor simul & eodem tempore ei- dem Præbytero confiteantur. *Idem apud eumd. ibid.* 64
1596. 13. Sept. — Monialium Confessarius non po- test ingredi Monasterium ad aspergendas Cellas in Sabbato Sancto, neque alia die. *Congreg. Episc. apud Gavan. in Man. verb. Monial. claus. num. 37. & hoc antea decreverat Congr. Conc. 1583. 13. Sept. apud Lantusc. in Theat. Regul. ver. Clausura Monial. num. 3.* 65
1597. 3. Febr. — Vicarius non potest esse Confessa- rius Monialium: *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessarius, num. 33. ubi alia citatur præcedens Decisio.* 66
1597. 13. Maii — Ordinarius non potest prohibere Confessariis, ne audiant Confessiones eorum, qui per viam iustitiæ prosequuntur vindictam inju- riæ sibi illatæ. *Ead. apud eumd. ibid. num. 10.* 67
1600. 12. Dec. — Pœnitentiarius compellendus est ad residendum *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Pœnitentia, num. 1.* 68
1601. 2. Jan. — Monialium Confessarius non potest clausuram ingredi ad Missam celebrandam, non obstante quolibet contraria consuetudine. *Ead. apud eumd. ver. Clausura, num. 38.* 69
1601. 9. Jan. — Simplex Confessarius sive Sæcula- ris, sive Regularis absolvens à Casibus Bullæ Cœ- næ, Papalibus, vel Ordinario reservatis incurrit excommunicationem Papæ reservatam. *Clemens VIII. apud Gabrin. de Casib. reservat. in initio Operis.* ¶ Vide infra num. 80. 70
1601. 12. Jan. — Regulariter non sunt cogendi Ca- nonici ad audiendas Confessiones, nisi habeant cu- ram Animarum per turnum, vel suæ Præbendæ annexam, & excepto Pœnitentiaro. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Canonicus, num. 28.* 71
1601. 13. Mar. — Regularium Superiores, etiam Delegati, requisiti à Confessariis, promptè facultate concedant absolventi Subditos à sibi reserva- tis, 72

tis, alioquin Confessarius possit absolvere ab illo
Casu sine facultate. *Congr. Visit. Apost. de mand. Clem-*
mentis VIII. apud Matthæum. in Offic. Cur. Regul. rom. 1.
cap. 23. n. 57. ¶ Vide supra num. 56.

1601. 18. Sept. — In principalibus Anni solemnitati- 73
bus potest Monialium Confessarius Monasterium
ingredi ad ministranda Confessionis, & Commu-
nionis Sacramenta illis Monialibus, quæ sint ita in-
firmæ, ut neque per se, neque cum aliarum auxilio
possint ad Confessionarium, & Fenestellam acce-
dere, vel sint muratæ. *End. apud eund. Nicol. ver.*
Clausura, num. 33. ¶ vide supra num. 32.

1601. 15. Oct. — Liberum sit Presbyteris confiteri 74
cui voluerint, etiam Regulari ex approbatis. *Cong.*
Episc. apud Gavanti. in Man. ver. Clericus, num. 49.
¶ refert Nicol. in Flos. vers. Confessar. num. 9. ubi
plures citantur Decisiones, etiam posteriores.

1602. 3. Febr. — Capuccini Ordinis Minorum S. 75
Francisci, à Generali, & Definitoribus de Capitulo
Generali in Capitulum Generale Deputati, & ad
Confessiones audiendas approbati, valent Sæcula-
rium utriusque Sexus Confessiones audire. *Clemens*
VIII. apud Cherub. in Bullar. rom. 3. Constit. 82. qua in-
cipit Alias, §. 2.

1602. 12. Mar. — Confessarii examinati, & simpli- 76
citer approbati, non sunt iterum examinandi, nisi
ab Episcopo successore. *Congr. Epis. apud Nicol. in*
Flos. ver. Examen, num. 9. ubi plures citantur præce-
 dentes Decisiones. ¶ Vide infra pro Regularibus,
num. 228.

1602. 20. Jun. — Non licet per litteras, seu internun- 77
cium Confessario absenti peccata Sacramentaliter
confiteri, & ab eodem absente absolutionem obti-
nere. *Congr. Inquis. coram Clem. VIII. apud Quaran.*
in Sum. Bullar. ver. Confessio Sacrament.

1602. 26. Nov. — Confessarii in Italia sive Sæcula- 78
res, sive Regulares Privilegia habentes à Sede Apo-
stolica absolventi à Casibus, & Censuris reserva-
tis, non tamen vigore huiusmodi Privilegiorum,
possunt absolvere à Casibus contentis in Bulla, quæ
in die Coenæ Domini legi solet. *Congreg. Episc. de*
Mand.

Mand. Clem. VIII. apud eund. ver. Casus reserv. num.

13. ¶ Vide infra num. 153.

1602. 26. Nov. — Neque possunt absolvere prædicti Privilegiati in Casibus violationis Immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Constitutionis Gregorii Decimiquarti: neque violationis clausuræ Monialium ad malum finem neque Provocantium, & Pugnantium in Duello juxta Concilium Tridentinum, & Constitutionem Gregorii Decimitertii. *Ead. apud eund. ibid.* 79
1602. 26. Nov. — Neque in Casibus Iniicientium violentas manus in Clericos juxta caput *Si quis suadente*, & Juris dispositionem; Neque simoniarum realium scienter contractarum: Neque Confidentiarum Beneficialium: neque demum in Casibus, quos Locorum Ordinarii hactenus reservarunt, vel in posterum reservabunt. *Ead. apud. eund. ibid.* ¶ Vide infra num. 96. & 153. 80
1602. 26. Nov. — In aliis Casibus extra supradictos possunt qui habent Privilegia absolvere, dummodo ea Privilegia ante Decretum fuerint usu recepta, vel non revocata. *Ead. apud. eund. ibid.* 81
1602. 26. Nov. — Sibi reservent Episcopi paucos Casus, eosque maximè necessarios, atrociores, & graviores. *Ead. apud eund. ibid.* 82
1602. 26. Nov. — Non tamen sibi superflue reservent Casus Bullæ Coenæ, neque specialiter Papæ reservatos. *Ead. apud eund. ibid.* 83
1602. 26. Nov. — Licentia absoluendi à Casibus Episcopo reservatis, quæ in scriptis tantum danda erat, etiam viva voce potest concedi. *Ead. apud eund. ibid.* 84
1603. 7. Jan. — In Sepultura Monialium nullum jus competit Parocho, sed tantum earum Confessario *Congr. Episc. apud Gavant. in Dian. ver. Monial. cura spirit. num. 31.* 85
1603. 26. Jan. — Monialium Procurator, vel Syndicus non debet habere licentiam ingrediendi clausuram, neque cum Confessario ingrediente ad Sacramenta ministranda. *Congr. ead. apud Nicol. in Flos. ver. Clausura, num. 20.* 86

PRO CONFESSARIIS.

17

1603. 18. Nov. — Debet fieri lectio, & conferentia
Casuum Conscientiæ ab omnibus Confessariis Sæ-
cularibus semel ad minus in Mense, sed non interve-
nientibus non est imponenda pœna pecuniaria nimis
exorbitans, veluti sex Dueatorum, neque absen-
tes non denunciantibus Suspendio ipso facto incur-
renda. *Ead. apud eum ver. Casus Conscien. num. 3.*
1604. 12. Jan. — Clavis Fenestellæ pro Communione
Monialium perpetuò sit apud earum Confessa-
rium. *Congr. Episc. apud Gavan. in Man. ver. Monial.
Eccles. num. 7.*
1604. 12. Jan. — Regulari compelli non possunt ad
audiendas Confessiones extra suas Ecclesias. *Ead.
apud Nicol. in Flosc. ver. Regularis, num. 37.*
1604. 17. Maii. — Non potest Episcopus cogere Cle-
ricos suos, ut sibi confiteantur. *Ead. apud eumd. ver.
Confessar. num. 9.*
1604. 17. Maii. — Ordinarius non potest prohibere
Confessariis, ne audiant Confessiones eorum, qui
habent querelas in Curia Episcopali antequam eas
cessari curent. *Ead. apud. eumd. ibid. num. 10.*
1604. 9. Aug. — Fenestella Communionis deservi-
re non potest pro Monialium Confessionario,
neque per modum provisionis. *Congr. Episc. apud
Nicol. in Flosc. ver. Fenestraz, num. 5.*
1604. 26. Oct. — Accessus ad Moniales sine licentia in
scriptis, non debet esse Casus reservatus: Quod
si experimento comperiat, frequentiam exinde
nimium excrecere, poterit Episcopus facere Ca-
sum reservatum Accessum Virorum annos qua-
tuordecim exsuperantium sine licentia. *Ead. apud
eumd. ver. Casus reserv. num. 3.*
1603. 22. Nov. — Licet habitatio Confessarii Mo-
nialium debeat esse vicina, non tamen sit conjun-
cta, seu contigua Monasterio, sed ab eo disjuncta,
non solum per parietes, sed etiam per tecta. *Ead.
apud eumd. ver. Confessar. num. 34. ubi plures notantur
precedentes Decisiones.* ¶ Hoc. denique firmatur ex
inferius dicendis num. 202.
1604. 7. Dec. — Confessarii Confraternitatum appro-
bentur ab Ordinario, & si fuerint Regulares,

etiam ab eorum Prælatiſ, & abſolvere poſſint Confratres juxta Privilegia Confraternitatum, quatenus ſint in uſu, & non adverſentur Concilio Tridentino, neque Pontificiis Conſtitutionibus. *Clemens VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 3. Conſtitutur. 115. quæ incipit Quæcumque, §. 9. ¶ Vide infra num. 108.*

1604. 7. Dec. — Prædicti Confraternitatum Confeſſarii non poſſint abſolvere Confratres à Caſibus Bullæ Cœnæ, nec à reſervatis Papæ, vel Ordinario, neque ab excommunicatione ab Homine lata, neque poſſint diſpenſare in irregularitate. *Idem apud eund. ibid.*

1605. 29. Nov. — Confeſſariis Monialium certa annua merces conſtitui debet, quæ juxta morem, & qualitatem Regionis victui illis ſufficiat, eademque merces Monasterio, in quo degit idem Confeſſarius, ſi fuerit Regularis, perſolvatur. *Congr. Epiſc. apud Barboſ. in Collect. ver. Confeſſ. §. 11. relatum à Pellizzar. de Monial. cap. 10. ſect. 3. ſubſect. 1. num. 176. & hoc decrevit ead. Congr. eod. anno 22. Aug. cum expreſſa prohibitione, quod non ſit ſubminiſtrandus dietim victus Monialium Confeſſario, ſed quædam pecuniæ Summa quotannis conſtituenda. apud Gavanti. in Man. ver. Monial. cura ſpirit num. 28.*

1605. 29. Nov. — Monialium Confeſſarius nil ſpontè oblatum à Monialibus, aut donatum recipiat, ſed ſolà contentus ſit conſtitutâ pecuniæ ſummâ, quæ quotannis illi datur, pro poſitis aliter poenis, non tamen cenſuris. *Ead. apud Gavanti. loc. cit. num. 29.*

1606. 1. Jul. — Regulares ad Monialium Monasteria accedentes ſine licentia, ultra poenas privationis officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, incurrunt etiam poenam peccati mortalis. *Congr. Epiſc. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 2. circa Conſtitut. 6. Pil. V. §. 10. num. 36. & refert etiam Aſcan. Tamburin. de jure Abbatum, tom. 2. diſp. 25. quæſ. 5. n. 1. Hoc autem etiam firmavit eadem Congr. 1672. apud Matthæi. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 5. n. 12.*

ubi nulla excipitur rationabilis causa sine licentia.

¶ Vide infra, num. 122. 196. & 219.

1606. 1. Jul. — Si Monialis exorcizanda fuerit à Confessario, habità licentià à Sede Apostolica, exorcizetur in Ecclesia exteriori, clausis januis, præsentibus foeminis honestis Confaguineis, vel aliis provectæ ætatis, neque aliò divertatur. *Ead. apud Gavan. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 30.*

1607. 25. Febr. — Pœnitentiarius approbatus, & in possessionem immissus à Delegato Apostolico, eò quod Vicarium, & Tribunal Ordinarii suspectum haberet, potest audire Confessiones absque alia licentia ipsius Ordinarii. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Pœnitentia, num. 4. †*

1607. 7. Jul. — Sacerdotes Regulares possunt absque Episcopi approbatione audire Confessiones Sæcularium, qui sunt de Regularium familia, & eorum continui commensales, nec tenentur reddere rationem proprio Parocho, quod præcepto Ecclesiæ satisfecerint, sed tamen Superiori Regularium. *Congr. Conc. apud eumd. ver. Confess. num. 3. †* ¶ Vide infra, num. 123.

1609. 9. Mar. — Confessarius Monialium, etiam Regularis, non indiget speciali licentia ad ingrediendum Monasterium pro necessitatibus sui Officii, modò per Monasterium ipsum non vagetur, sed expleto ministerio, statim exeat. *Congr. Episc. apud eumd. ver. Clausura, num. 32.*

1609. 3. Oct. — Episcopus extra Diœcesim existens non potest confiteri neque Regulari, qui non sit ab Ordinario loci approbatus. *Ead. apud eumd. ver. Parochus, num. 22. † secunda, in fine.* ¶ Vide supra num. 30.

1610. 8. Maji — Confessarii extraordinarii ab Episcopo approbati, sive sint Regulares, sive Sæculares, nullo pacto possunt Confessiones audire extra Diœcesim Episcopi approbantis, quàmvis Confiteres sint eidem Episcopo subjecti. *Congr. Conc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 23.* ¶ Vide infra num. 152. & 220.

1610. 25. Jun. — Qui dubius est de facultate sibi concessa quoad audiendas Confessiones, curare debet, ut ij, quibus impertitus est absolutionem, interent suas Confessiones: & in posterum abstineat ab audiendis Confessionibus absque nova Episcopi licentia. *Congr. Episc. apud eumd. ibid. num. 3. in fine.* 106

1611. 15. Jul. — Pœnitentiarius non potest esse Generalis Episcopi Vicarius, ne suspicionem ingerat, quod in administratione Justitiæ utatur scientia Confessionis: nisi tantæ apud omnes esset opinionis, ut excluderetur hujusmodi suspicio. *Ead. apud eumd. ver. Vicar. General. num. 38.* 107

1612. 14. Jan. — Capellani Confraternitatum non possunt Confessiones audire in suis Ecclesijs sine licentia Ordinarij, & Parochi. *Congr. Rit. apud Gav. in Manual. ver. Confraternit. in addis num. 3.* 108
¶ Vide supra num. 95.

1614. 14. Mar. — Saltare, & choreas ducere in Quadragesima, non debet esse Casus reservatus. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 3.* 109

1615. 10. Apr. — Habentes curam Animarum non sunt eligendi ad ordinariam Monialium Confessionem. *Ead. Congr. apud Gav. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 10.* Et hoc antea decreverat præfata Congregatio 1592. 17. Mar. in responsione ad Venetiarum Patriarcham, mandans, ut Plebani Monialium Confessarij redirent ad curam. Cum verò supplicarent Plebani prædicti, ut S. Congregatio dignaretur licentiam concedere audiendi hujusmodi Confessiones, ut antea fecerunt sine præjudicio Animarum, & Ecclesiarum, Congregatio 1593. 22. Febr. totum remisit arbitrio Patriarchæ. His igitur acceptis litteris, decretum fuit in Synodo Prioli prima, quod in posterum Plebani non exerceant munus Confessariorum Monialium, nisi Monasterium sit Parochiæ contiguum, vel parvus numerus Monialium, & Parochianorum, & hoc arbitrio Patriarchæ. *Refert Ascan. Tambur. de jure Abbatiss. disp. 16. quas. 2. num. 5.* ¶ Vide tamen infra num. 188. 110

1615. 22. Maij. — Non possunt deputari Confessarii à 111

rii à Laicis vigore Jurispatronatus. *Congr. Ep. apud Gavans. ver. Confessar. num. 3.*

1615. 31. Jul. — Confessarius approbatus sine examine, potest suspendi, & examinari. *Ead. apud eund. ibid. num. 11. § Vide infra num. 151.*

1615. 6. Oct. — Non possunt Episcopi sibi reservare eorum absolutionem, qui nocte per Civitatem inhonestè canentes deambulant. *Ead. apud eund. ver. Casus reserv. num. 13.*

1616. 10. Jun. — Monialium Confessarius in descendendo Sanctissimo Sacramento Eucharistiæ in Monasterium, recipiendus est ad Portam à sex Monialibus senioribus lumina accensa tenentibus, & per rectam viam ad Cellam Infirmæ Processionaliter comitantibus, & sic in regressu erit ad januam relinquendus. *Congr. Episc. apud Nicol. ver. Clausura, num. 33. IV.*

1616. 19. Nov. — Si Peregrini habentes Casus non reservados ab eorum Episcopo, confiteatur in itinere simplici Confessario subdito Episcopi Casus illos reservantis, non possunt absolvi, & irrita est hujusmodi absolutio sine licentia Ordinarii. *Congr. Episc. apud Cabrin. de Casib. reserv. par. 1. resolut. 22.* Secus verò, si habuerint reservados ab eorum Episcopo, confitentes simplici Confessario subdito Episcopi non reservantis, ut patet ex inferius dicendis num. 124. & 122.

1616. 20. Dec. — Sacerdotes Regulares non possunt audire Confessiones Sacramentales Mulierum tertii Ordinis, quæ de Pœnitentia dicuntur, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad audiendas Sæcularium Confessiones. *Congr. Episc. apud Peyrin. de Priv. Regul. tom. 1. circa Constitur. 4. Sixti IV. §. 7. num. 39.*

1617. 21. Febr. — Confessarius Regularis Monialium, ejusque Socius (Confessionis, ac Sacramentorum administrationis casibus exceptis) easdem Moniales absque Sacræ Cogregationis licentia alloqui non possunt. *Ead. Congr. apud Barbof. in Collect. ver. Confess. §. 12. quem refert Pellizzar. de Monial. ca. 10. sect. 3. subsect. 1. num. 175. ubi addit,*

quod hæc specialis prohibitio pro Confessariis Regularibus non afficit Confessarios Sæculares juxta communem Juris Regulam *Odia restringi oportet*. Hoc etiam habetur apud Ascan. Tambur *de jure Abbatiss. disp. 24. quas. 3. num. 5. ¶ Vide infra num. 122.*

1617. 7. Mar. — Confessionalia Monialium è Sacristiis, & locis occultis amoveantur, ac in exterioribus Ecclesiis collocentur. *Congr. Episc. apud Barbof. libi 1. de jure Eccles. cap. 44. num. 135. citatum à Pel. lizzar. ibid. num. 173.* Et refert etiam Ascan. Tambur. *de jure Abbatiss. disp. 16. quas. 9. num. 2.* 118
1617. 7. Jul. — In vim Decreti superius positi num. 53 possunt Regularium Superiores aliquibus peccatis in prædicto Decreto non contentis excommunicationem adnectere, ejusque absolutionem sibi reservare absquè Capituli Generalis, vel Provincialis consensu. *Ead. Congr. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 3. cap. 12. num. 5.* Et refert etiam Lantusca in *Theat. Regular. ver. Absolutio, num. 17.* 119
1617. 15. Sept. — Approbatur Constitutio Ordinarii, quod Fratres non possint audire Sæcularium Confessiones in propriis Cellis. *Congreg. Episc. apud Nicol in Flosc. ver. Confessar. num. 24.* 120
1618. 13. Mar. — In Sæcularibus etiam Sacerdotibus lapsus carnis cum soluta, qui non sit contra naturam, non debet esse Casus reservatus. *Ead. apud eumd. ver. Casus reserv. num. 3.* 121
1618. 4. Maii. — Monialium Confessarius Regularis extra præcisam officii sui necessitatem non potest Moniales alloqui, aliter pœnas incurrit privationis officii, vocisque activæ, & passivæ, ac committit peccatum mortale. *Ead. apud eumd. ver. Accessus, num. 2. ¶ Vide supra nu. 99. 117. & infra n. 196.* 122
1618. 25. Maii. — Curati Regulares debent refectionem dare aliis Curatis, quando conferentia Casuum Conscientiæ fit in eorum Cura, sicuti faciunt in suis Curis Curati Sæculares. *Ead. apud eumd. ver. Casus Conscien. num. 4.* 123
1618. 22. Jun. — Confessarius Regularis, cessante fraude, potest absolvere à quibuscumque peccatis in 124

in Diocesi, in qua est approbatus, non reservatis, quamvis fortè reservati essent ab Episcopo Poenitentis. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. nu. 13.* Et hoc firmatur ex inferius dicendis, num. 232.

1618. 7. Jul. — Poenitentiarius quoad Confessiones audiendas nullam habet vacationem pro diebus; & horis. *Ead. apud eumd. verb. Poenitentia, num. 1.* Quod autem.

1619. 25. Jan. — Canonici ab Episcopo deputati ad Confessiones audiendas in Ecclesia Collegiata non Curata, si ea de Causa absunt à Choro, non lucrantur Distributiones. *Congr. Rit. apud Gavan. in Man. ver. Canonic. Distribut. nu. 56.*

1619. 14. Jun. — Incertorum restitutio non debet esse Casus reservatus. *Congr. Episc. apud eumd. ver. Casus reserv. nu. 12.*

1620. 21. Jan. — Mulierum Confessiones post crepusculum vespertinum, & ante auroram non sunt audiendæ sine necessitate. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. nu. 22.*

1620. 21. Febr. — Episcopus tempore Jubilæi prohibere non debet, ne quis Confessarius audiat Confessiones extra Parochialem, & multò minus, ne absolvatur qui damnum dedit in bonis Ecclesiæ, nisi prius damnum restituerit, ac injunctam penam solverit. *Congr. Conc. apud eumd. ver. Jubilæum, num. 4.*

1620. 21. Febr. — Bulla Jubilæi, ubi fit mentio de Sacerdotibus ab Ordinario approbatis, intelligenda est de Ordinario ipsorum Sacerdotum, non autem de Ordinario Poenitentium. *Ead. apud eumd. ibid.*

1620. 22. Febr. — Si Canonici, dum in Choro recitatur Officium, discedant ad audiendas Confessiones devotionis causâ, non lucrantur Distributiones. *Ead. apud eumd. ver. Distribut. n. 14. † prima.*

1620. 12. Mar. — Debita non solvere etiam Ecclesiis, non debet esse Casus reservatus. *Congr. Episc. apud Nicol. ver. Casus reserv. nu. 3.*

1620. 22. Dec. — Pro Animæ commendatione licet Confessario Monasterium ingredi cum Cocta, &

Stola, & non aliter. *Ead. apud eumd. ver. Clausura, num. 34.* Hoc Decretum videtur derogare alteri ab ipsa Congregatione emanato 1583 13. *Sept. apud Gavant. in Man. ver. Monial. claus. n. 43.* ¶ Vide infra n. 200.

1610. 22. Dec. — Si Ordinarius concedat ipsi Penitenti licentiam Casuum reservatorum in scriptis, non apponat ibi nomen, sed scribat, *Lator presentium*, mandetque Confessario, ut illicò post datam absolutionem laceret schedulam, vel comburat. *Congr. Episc. apud Nicol. ver. Casus reserv. num. 15.*
1621. 26. Jun. — Canonicus Cathedralis, cui per tur-num incumbit Animarum cura, non est examinandus quoad ipsam curam, cum admittitur ad Canonicatum, sed cum ei datur facultas audiendi Confessiones. *Congr. Conc. apud eumd. ver. Cura Animar. n. 1. in fine.*
1621. 16. Nov. — Non sunt prohibendi Regulares, ne Confessiones audiant sub prætextu, quod originem duxerint ab Hebræis. *Congr. Episc. apud eumd. ver. Hebræus, n. 1.*
1622. 5. Febr. — Nemo sive Regularis, sive Sæcularis quomodolibet exemptus in Sacramentorum administratione se ingerat sine licentia, & approbatione Episcopi Diocesani. *Gregor. XV. apud Cherub. in Bullar. tom. 3. Constit. 18. qua incipit Inscrutabili.* ¶ In vim hujus Constitutionis potest Episcopus coercere, & punire Regulares audientes Sæcularium Confessiones sine sua licentia, ut patet ex Declaratione Congregationis deputatæ ab Innoc. X. 1648. 14. Maii *apud Matthæum. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 24. num. 22. ad X.* ¶ Vide infra num. 197.
1622. 5. Febr. — Confessores sive Sæculares, sive Regulares, quomodocumque exempti, tam Ordinarii, quàm Extraordinarii, ad Confessiones Monialium etiam Regularibus subjectarum audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. *Idem apud eumd. ibid.*

134

135

136

137

238

ibid. ¶ Notandum primò, quod neque Regularium Superiores ab Episcopo non approbati possunt Monialium sibi subditarum Confessiones audire, ut declaravit *Congr. Concil.* 1623. *apud Peyrin tom. 2. post Const. 2. praf. Pont. ad 7.* ¶ Notandum secundo, quod neque Generalis non approbatus ab Ordinario, ex declaratione ejusd. *Congreg.* 1627. 13. Nov. *apud Aſcan. Tamburin. de iure Abbatiff. disp. 16. quas. 9. n. 1.* & refert etiam *Gavant. ver. Monial. cura spiritual. in addis.* ¶ Vide infra n. 221.

1622. 5. Febr. — Liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regularium admonere, ut Confessores Monialium amoveât, quos ipse Episcopus amovere possit quoties, & quando opus esse judicaverit, si Superiores prædicti id facere detrectaverint, vel neglexerint. *Idem apud eund. ibid.* ¶ Causa tamen amotionis hujusmodi non est ab Episcopo significanda Superioribus, ut declaravit *Congr. Concil.* 1623. *apud Peyrin. loc. cit. ad 12.* Et patet etiam ex inferius dicendis, n. 228.

1622. 30. Aug. — Confessarii Sæculares, vel Regulares quomodocumque exempti, si sollicitaverint ad turpia in Confessione Mulieres, ab Inquisitoribus tanquam de Hæresi suspecti puniantur, & si opus fuerit, debita præcedente degradatione, tradantur Judici Sæculari. *Gregor. XV. apud Cherub. in Bullar. tom. 3. Constit. 34. qua incipit Universi.* ¶ Hæc tamen est confirmatio Constitutionis antea editæ à Pio IV. 1561. 16. Apr. *apud eund. tom. 2. Constit. 31. qua incipit Cum sicut.* ¶ Notandum primò, quod Confessarius ex unius tantum Mulieris assertionem non est constituendus, nec captandus sine licentia Sedis Apostolicæ, ut declaravit *Congr. Inquis.* 1627. 17. Jul. *apud Peyrin. tom. 3. cap. 11. num. 4.* ¶ Notandum secundo, quod licet in Constitutione nominentur tantum Mulieres, subintelliguntur tamen etiam Pueri, ut declaravit *Paulus V.* 1612. 29. Nov. *apud Freix in addis. ad Cunha quas. 6. num. 26.* & *Scor. in Select. Bullar. Theor. 197. citatos à Peyrin. tom. 2. post Constit. 4. praf. Gregor. S. 5. num. 14.*

1622. 30. Aug. — Confessarii prædicti severissimè puniantur in Officio S. Inquisitionis, si Personas, quæcumque illæ sint, ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, vel ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non secuta, sive extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque; ubi Confessiones Sacramentales audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. *Idem Gregor. apud eumd. ibid.*

1622. 30. Aug. — Omnes Confessarii Pœnitentes suos, quos noverint fuisse ab aliis sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu tractantes: Quod si hoc officium prætermiserint, vel Pœnitentes docuerint non tenèri ad hujusmodi denunciationem, ab Ordinariis, vel Inquisitoribus pro modo culpæ puniantur. *Idem Gregor. apud eumd. ibid.*
 ¶ Hæc Constitutio quoad totum semel in Mense Augusto legenda est Regularibus iussu Urbani VIII. 1633. 15. Decembr. in Bullar. rom. 5. Constit. 192. quæ incipit Sanctissimus. ¶ Præsertim verò quoad hanc partem legenda est, & intimanda omnibus tam Regularibus, quàm Sæcularibus Confessariis in ipso approbationis actu ad Confessiones audiendas, ut decrevit *Congreg. Inquis. de mand. Urbani præf. 1626. 3. Oct. apud Peyrin. loco cit. §. 11. num. 34.* ¶ Vide infra num. 206. & 207.

1624. 27. Sept. — Si sollicitati in Confessione noluerint sollicitantes manifestare, poterit Episcopus dare auctoritatem Confessario recipiendi in scriptis cum juramento denunciationem Personæ sollicitatæ, quæ consensit, quam statim tenebitur Confessarius deferre Episcopo, vel Inquisitori. *Congreg. Inquis. apud Peyrin. tom. 2. circa Constitut. 4. Gregor. XV. § 3. numer. 12.* & refert etiam *Ascan. Tamburin. de iure Abbasiff. disp. 16 quæst. 4. num. 15.*

1625. 13. Jun. — Regulares quibusvis Privilegiis suffulti

fulti non possunt ab Hæresi absolvere. *Congr. de propag. Fide apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 16.*
¶ Vide infra num. 205.

1625. 2. Dec. — Non sibi reservent Episcopi eorum absolutionem, qui violant dies festos. *Congr. Episc. apud eumd. ibid. num. 3. in fine*: Et hoc antea decreverat ead. Congreg. 1615: 16. Jan. *apud Gavan. ver. Casus reserv. num. 14.* 145

1627. 16. Mar. — Ut quis absolvatur ab Excommunicatione incurfa ob consilium datum ad violationem libertatis, vel immunitatis Ecclesiasticæ, non sufficit, quod dicat, se de eo dolere plurimum, sed necesse est, ut damnet idem consilium apud eosdem, quibus consuluit, & faciat quod potest pro revocatione præcepti, & secutorum ex eo. *Congr. Episc. apud eumd. ver. Consilium, num. 2.* 146

1627. 30. Apr. — Non probatur, quod Superior Regularium reserve sibi Casus ad effectum præscribendi Confessariis in casibus particularibus quam poenitentiam injungere debeant. *Ead. apud Nicol. ver. Casus reserv. num. 4.* 147

1627. 27. Aug. — Necessaria est assistentia Confessarii, ut Regulares licentiam habentes possint alloqui Moniales, & Confessario præfente, debent ita clare loqui, ut ipse intelligat quid dicatur. *Congreg. Episc. apud eumd. ver. Accessus, num. 2.* 148

1628. 21. Mar. — Monialibus tempore Jubilæi dandus est Confessarius extraordinarius. *Ead. apud eumd. ver. Jubilæum, num. 8.* 149

1628. 23. Mar. — Qui non Sacerdos Confessionem Sacramentalem audiverit, ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, ritè degradatus, statim Curie Seculari puniendus tradatur, licet non fuerit constitutus in ætate 25. annorum, dummodo vigesimum annum compleverit. *Urbanus VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constitut. 79. quæ incipit Apostolatus.* ¶ Et hæc est firmatio Constitutionis antea editæ à Clemente VIII. 1601. 1. Dec. *apud eumd. tom. 3. Constitut. 81. quæ incipit Etsi aliàs.* ¶ Hanc Constitutionem tenentur Superiores Regulares semel in Mense Augusto subditis pateface- 150

re, & promulgare. *Congr. Inquis. coram prad. Urb. VIII. in Bullar. tom. 5. Constit. 192. qua incipit Sanctissimus.*

1628. 12. Sep. — Revocantur quæcumque facultates ad audiendas Sæcularium Confessiones quibusvis Regularibus concessæ sine examine, & approbatione Ordinarii, ita ut nullis sive Superioribus, sive Subditis ad id suffragari possint. *Urbanus VIII. apud Peyrin. tom. 2. Constitus. 16. qua incipit Cum sicut accepimus.* ¶ Et hæc est firmatio Constitutionis superius positæ num. 137. ¶ Vide quoque supra num. 112.
1628. 17. Sept. — Confessarii etiam Romæ approbati, etiam Regulares non possunt audire Confessiones extra Territorium approbantis absque licentia Ordinarii Loci. *Urbanus VIII. apud Nicol. in Flosce. ver. Confessarius. num. 23.* ¶ Vide supra nu. 105. & infra n. 220.
1628. 18. Nov. — Privilegia absolvendi à Casibus Bullæ, quæ in die Coenæ Domini legi solet, ac ab illis, quos sibi reservant Locorum Ordinarii, non revixerunt per confirmationes Privilegiorum post Concilium Tridentinum obtentas: ideoque nec intra, nec extra Italiam possunt Privilegiati absolvere à prædictis. *Congr. Episc. apud Ascan. Tamburin. de iure Abbas. tom. 2. disp. 14. ques. 15. n. 6.*
1628. 18. Nov. — Si quæ sunt Privilegia extra Italiam absolvendi ab aliis Casibus Papæ reservatis (Bullæ Coenæ exceptis) non sunt sublata. *Ead. apud eund. ibid.*
1629. 6. Apr. — Præbyteri sæculares non Confessarii, & Confessarii Regulares, sed non Parochi, hortandi sunt, sed non cogendi, ut discussioni Casuum Conscientiæ intersint. *Congr. Episc. apud Nicol. ver. Casus Conscien. num. 5. ubi plures habentur præcedentes Decisiones.* ¶ Vide infra, n. 248.
1630. 21. Febr. — Qui partem fecit operum in prima Hebdomada Jubilæi, reliqua verò in sequenti, non videtur consequi posse Indulgentiam, nam observanda est forma præscripta in Jubilæo, quæ scilicet solet esse disiunctiva, non verò conjunctiva quoad

quoad duas Hebdomadas. *Vrbani VIII. apud eumd. ver. Jubilæum, num. 1.*

1630. 14. Mar. — Curati omnes, etiam exempti, etiam Regulares tenentur interesse cum aliis Curatis Congregationi Casuum Conscientiæ. *Congr. Episc. apud eumd. ver. Casus Conscien. num. 4. & hoc antea decreverat ead. Cong. 1592. 13. Oct. apud. Gavant. in Man. ver. Clerici Conven. num. 2.* 157

1630. 13. Apr. — Confessarius ille, qui abjuravit aliàs secretè, vel publicè, aut aliàs quomodocumque, non potest restitui, ut valeat sæcularium Confessiones audire. *Congr. Inquis. apud. Gavant. ver. Confessar. in addit. num. 5.* 158

1730. 13. Apr. — Qui autem de levi abjuravit, non est impeditus audire Confessiones etiam Sæcularium. *Ead. apud eumd. ibid. num. 6.* 159

1630. 19. Jun. — Bulla Cruciatæ Sanctæ non profit Regularibus quoad poenitentiae Sacramentum, sed Fratres, & Moniales subiecti sint ordinariæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad Casuum reservationem. *Vrbani VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constit. 106. qua incipit In specula. ¶ Hoc autem antea decreverat Clemens VIII. 1599. 23. Nov. apud eumd. tom. 3. Constit. 46. qua incipit Romani. ¶ Ideoque cautè legendi Joannes de la Cruz de statu Relig. lib. 1. cap. 6. dub. 12. Sancijs in select. disp. 44. circa finem, num. 13. & alij citati ab Ascan. Tambur. de Jure Abbas. tom. 2. disp. 6. quest. 7. num. 1.* 160

1630. 25. Jul. — Confessarius secretò accersitus ab Apostatis inter infideles existentibus, & in articulo mortis constitutis, ut secretò absolvat, debet illos absolvere, abjuratà prius verbo Apostasià in foro Conscientiæ. *Congr. Inquis. coram Vrb. VIII. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 3. cap. 4. num. 42.* 161

1630. 25. Jul. — Quod si prædicti Apostatæ poenitentes per aliquod temporis spatium supervixerint, poterunt abjurare in Balneo coram Fidelibus: vel impotentes relinquunt chirographum suæ abjurationis, saltem signo Crucis conscriptum: vel hoc quoque facere nequeunt, committant Confessario, 162

- rio, ut suam abjuracionem Fidelibus manifestet. Non igitur tenentur sic in periculo vitæ constituti Catholicam fidem, quam abjurata infidelitate amplexi sunt, confiteri. *Ead. apud eund. ibid.*
1630. 8. Aug. — Illi, qui volunt spontè Per Interpretem confiteri, nec aliter possunt, non sunt prohibendi per Ordinarium, cui sufficiet præcavere abusus, & scandala, nec non curare, ut Interpretes admoneantur de obligatione ad observantiam secreti. *Congr. Theologor. specialiter deputata ab Urb. VIII. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 19.*
1631. 22. Aug. — Licet inter Casus à Regularium Superioribus reservandos non inseruerit Urbanus Octavus transgressionem Votorum, non tamen sublata est Prælati Regularibus hujusmodi reservatio, quam cæteroquin habent ex Regulæ dispositione. *Congreg. Episc. apud Peyria. tom. 3. cap. 12. num. 7. ¶ Vide supra num. 53.*
1632. 3. Jul. — Superior unius Religionis extra Ecclesias sui Ordinis non potest approbare Regulares alterius Religionis pro audiendis Confessionibus suorum Subditorum. *Congr. Concil. apud Nicol. ver. Confessarius, num. 3. †*
1632. 4. Dec. — Episcopi vigore cap. 6. Concil. Trident. sess. 24. non possunt absolvere, nec dispensare in Casu Hæresis, neque in aliis nova lege post Concilium Sedis Apostolicæ reservatis. *Congr. Conc. apud Matthæi. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 4. nu. 32. ¶ Vide infra num. 174.*
1634. 16. Maii. — Si Episcopus sine iusta causa renuat, ut differat approbare Confessarium Monialium Regularibus subiectarum, datur facultas Ordinario vicino quoad hujusmodi approbationem. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Episcopus, num. 61.*
1637. 18. Sept. — Penitentiarius non est cogendus ab Episcopo ad interessendum in sua Sede pro audiendis Confessionibus eo tempore, quo non adsunt Penitentes, qui suâ operâ uti velint. *Ead. apud eund. ver. Penitentia, num. 1. in fine.*
1638. 25. Jun. — Prælati Somaſchæ Congregationis pos-

possunt sibi invicem, graduum ordine servato, facultatem impertiri confitendi extra Ordinem, quam semel petere sufficit. *Congreg. Episc. apud Peyrin. in fine Operis, Decreto 15.*

1639. 16. Jul. — Quæcumque Privilegia Personalia quibusvis Ordinis Minorum Fratribus concessa revocantur, exceptis Prædicatoribus Regum, eorumque Confessariis. *Urbanus VIII. in Bullar. tom. 5. Constit. 270. qua incipit Inter cæteras.* 170

1640. 26. Maii. — Episcopi, etiam inconsultis Superioribus, possunt visitare Monialium Monasteria Regularibus subiecta, etiam assumpto secum Vicario Generali, & Confessario earundem Monialium. *Congreg. Conc. apud Barbos. ad Sess. 24. cap. 5. de Regul. num. 13. relatum à Matthæo. tom. 1. cap. 13. num. 13.* 171

1641. 19. Jan. — Parochus unius Diœcesis non potest Confessiones audire in alia Diœcesi sine licentia Episcopi Diœcesani. *Ead. Congreg. apud Nicol. ver. Parochus num. 22. † ¶ Vide infra pro Regular num. 220.* 172

1641. 27. Sept. — Confessarii Monialium non tenentur petere ab Ordinario licentiam alloquendi Moniales, vel ingrediendi Monasterium ob necessitatem ministerii, nec sunt cogendi ab Episcopo ad huiusmodi licentiæ petitionem. *Congr. Episc. apud Lantuscum in Theat. Regul. ver. Allocutio, num. 7.* 173

1641. 28. Oct. — Episcopis sublata est facultas absolvendi ab Hæresi occulta. *Congr. Inquis. apud Sperell. decis. 112. num. 61. citatum à Matthæo. tom. 1. cap. 4. n. 32. Ideoque vide infra num. 204. & 205.* 174

1642. 3. Oct. — Caveat Ordinarius sciscitari Personam in danda licentia Casuum reservatorum. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 15. ubi alia citantur præcedentes Decisiones.* 175

1645. 7. Febr. — Regulares Privilegia Apostolica habentes non possunt prohiberi ab Ordinariis Locorum, ut à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusivè non valeant administrare Sacramentum Penitentiae. *Innocentius X. apud Poncium cursu Theol. disput. 46. quæst. 9. num. 121. relatum* 176

CONST. ac DECIS.

- latum à Martiane. in Offic. Cur. Regul. tom. 2. cap. 20.
num. 2. ¶ Vide infra num. 227.
1645. 22. Sept. — Confessionalia debent esse in loco publico, & habere foramina tam angusta, ut transire non possit digitus auricularis. *Congr. Episc. apud Nicol. ver. Confessarius num. 26.*
1645. 29. Sept. — In Casibus moralis necessitatis pro Infirmis, vel aliis, præsertim extra Ecclesiam, possunt audiri Confessiones sine Cocta, & etiam sine Stola. *Ead. apud eumd. ibid. num. 18.*
1645. 6. Oct. — Infirmi confiteri possunt cuilibet Confessario approbato, qui relinquere debet ibi schedulam pro notitia Parochi. *Ead. apud eumd. ibid. nu. 27.*
¶ Vide infra pro Regularium num. 226.
1646. 13. Jul. — Confessarii Regularium non sunt restringendi ad duos pro qualibet Ecclesia. *Ead. apud eumd. ibid. num. 6.*
1646. 11. Dec. — Confessarii Regulares non possunt Sæculares absolvere à Censuris, vel Casibus reservatis licentiâ petità, sed non obtentâ. *Ead. apud eumd. ver. Casus reserv. num. 8. Ideoque vide infra num. 209.*
1647. 27. Mar. — Ordinarii Monialium Confessarii triennio tantum durent à die datæ Patentis, quo elapso non possint amplius audire Confessiones in eodem Monasterio per aliud triennium sine speciali licentiâ Sedis Apostolicæ. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 36. & præter alias præcedentes Decisiones ibi citatas, hoc idem decreverat ead. Congregatio 1594. 4 Jul. apud Gavant. in Man. ver. Monial. cura spirit. num. 7. ubi num. seq. asserit, idem observandum à Regularibus, qui sibi subiectas audiunt ex Decr. præf. Congregationis 1593. 15. Febr. ¶ Vide infra num. 185.*
1648. 10. Jan. — Porta Confessarii Monialium respondere debet in viam publicam. *Ead. Congr. apud eumd. Nicol. loc. cit. num. 31.*
1648. 14. Maii — Licentiâ audiendi Confessiones tam per litteras Missivas, quàm etiam oretenus sine scripturis concedi potest ab Episcopo. *Innoc. X. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constit. 29. quæ incipit*
Cum

PRO CONFESSARIIS. 33

Cum sicut accepimus in secunda instantia; num. 5.
& 6.

1649. 18. Mar. — Vbi adest Puellarum Conservatoriū, earum Confessarius sit triennalis, sicut & Monasterii. *Congreg. Episc. apud Nicol. ver. Conservatorium, num. 6.* ¶ Vide supra num. 182. 185
1649. 16. Apr. — Regularis Monialium Confessarius degat eum Socio in suo Conventu. *Ead. apud eumd. ver. OEconomus, num. 13. ubi alia citantur precedentes Decisiones.* ¶ Vide infra num. 201. 186
1649. 23. Jul. — Licentiz alloquendi Moniales Regularibus concessæ, consignandæ sunt earum Confessario, qui unà cum Auscultatricibus assistere debet. *Ead. apud eumd. ver. Accessus, num. 7.* 187
1652. 2. Aug. — Curatus non potest esse Monialium Confessarius, si exinde Cura notabiliter pateretur. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 33. ubi alię notantur precedentes Decisiones* ¶ Vide infra numero 110. 188
1652. 7. Jun. — Auditor Cameræ non potest absolute justè excommunicatum ab Ordinario. *Congr. Episc. apud Nicol. in. Flosc. ver. Auditor, num. 4.* 189
1652. 15. Nov. — Monialium Confessionalia ita sint recta, ut Confessiones audiri non possint. *Ead. apud eumd. ver. Confessarius, num. 37.* 190
1653. 27. Mar. — Absolutio ab Excommunicatione dari debet satisfactà parte, vel quando delinquens fuit sufficienter punitus etiam à Judice Sæculari. *Ead. apud eumd. ver. Absolutio, num. 11.* 191
1653. 16. Maii. — Regulares generaliter non solum non possunt esse Confessarii ordinarii, sed neque Capellani Monialium Ordinario subjectarum. *Ead. apud eumd. ver. Confessar num. 33.* ¶ Et hoc antea decreverat eadem Congregatio 1617. 12. Maii. in responsione ad Venetiarum Patriarcham Vendramenum, mandans, ut auferret à suis Monasteriis hujusmodi Confessarios, sed in posterum uteretur Sacerdotibus Sæcularibus, ut refert *Ascan. Tambur. de jure Abbatiss. disput. 16. quas. 3. 2 num. 4.* ¶ Si verò copia defuerit Confessariorum Sæcularium, poterit Episcopus Regularibus uti, & hoc patet ex 192

- alia responsione ad Venetiarum Patriarcham 1610.
7. Jun. *apud eumd. Tambur. ibid. & refert et iam Mat-
theus. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 15. num. 12.*
1654. 7. Ian. — Licentia audiendi Confessiones con-
cedenda est gratis, etiam quoad Cancellarium.
Congr. Conc. apud Nicol. ver. Gratis, num. 1. † secunda.
¶ Et hoc antea decreverat eadem Congregatio
1602. 8. Mar. *apud Gavant in Mân. ver. Forum Epi-
scop. in addit. num. 8.*
1654. 20. Nov. — Absolutio Excommunicationis pro
delicto non valde gravi, privatim dari debet. *Congr.
Episc. apud eumd. Nicol. ver. Absolutio, n. 12.*
1655. 14. Maii. — Quicumque Confessarius sive Sæcu-
laris, sive Regularis cujusvis Ordinis potest tempe-
re Jubilæi Confessiones audire quorumcumque Re-
gularium & absolvere à Casibus Superiori Regula-
ri reservatis. *Alex. VII. apud eumd. ver. Jubilæum
num. 6. ubi ait, sic antea decrevisse Congregationem Epi-
scoporum 1583 19. Ap.*
1657. 20. Febr. — Monialium Confessariis Regularibus
tam ordinariis, quàm extraordinariis extra actum
Confessionum interdicta sunt colloquia cum Mo-
nialibus, etiam cum Abbatissa, Priorissa, vel aliis
Officialibus sub gravibus pœnis. *Alexander VII.
in Bullar. tom. 5. Constit. 50 qua incipit Sacrosancti.* ¶
Vide supra num. 117. & 122. ¶ Ideoque cautè le-
gendus *Peyrinus tom. 2. circa Constitut. 6. Pii V. S.
10. num. 36. in fine.*
1657. 9. Jun. — Stante Constitutione *Inscrutabili* supe-
rius posita num. 137. non potest Prælatus Regula-
ris, cui Monialium cura commissa est, aliquibus ex
ipsis Monialibus facultatem concedere ad plures
annos, seu indeterminatè duraturam, confitendi Sa-
cramentaliter peccata sua Sacerdoti, qui non sit
Confessarius ordinarius, seu extraordinarius totius
Monasterii. *Congr. Conc. apud Nicol. ver. Confessar.
num. 32. †*
1657. 9. Jun. — Nulla ex Monialibus subjecta Regula-
ribus, sentiens se non gravatam mortali culpa,
potest de Venialibus validè confiteri Sacramentali-
ter, cuicumque Sacerdoti etiam non approbato ab

Ordinario. *Ead. apud. eum. ibid.* ¶ Vide infra num. 239.

1659. 18. Mar. — Alumni, & Convictores Collegiorum de Somaſcha poſſunt in eorum Oratoriis confiteri tam Presbyteris dictæ Congregationis, quàm Sæcularibus ab Ordinario approbatis. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Conſtit. 64. qua incipit Aliàs.* 199

1664. 20. Nov. — Confessarius Regularis Sanctimonialium Regularibus ſubjectarum tam ordinarius, quàm extraordinarius intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium exiſtens, minimè ingrediatur ſepta Monasterii, niſi ad Sacramenta Poenitentię, Eucharistię, & extremę Vnctionis miniſtranda Monialibus, vel aliis Perſonis infirmis ibi degentibus, nec non ad commendandam Animam Agonizantium: nec unquam ingrediatur, niſi cum Socio, qui ſit probatę vitę, & maturę ætatis, ſemperque maneat in ea parte Monasterii, quā Confefſorem vidēre, & ab ipſo videri ſemper poſſit. *Alexandr. VII. in Bullar. tom. 5. Conſt. 156. qua incipit Felici.* ¶ Vide ſupra num. 133. 200

1664. 20. Nov. — Superiores Regularium revocent ad Clauſtra Confefſores, eorumque Socios apud Monasteria Sanctimonialium vel aſſiduè, vel ad tempus quocumque titulo pernoſtare ſolitos, & Cellas, manſiones, ſeu cubicula exiſtentia propè Monasteria prædicta vel clauſurę includant, vel diruere faciant, & ſi hæc non adimpleverint, adimpleat Ordinarius. *Idem apud eum. ibid.* ¶ Vide ſupra num. 186. 201

1664. 20. Nov. — Si Monasterium Sanctimonialium ſit extra moenia Urbis, vel Oppidi, & Monasterium Regularium virorum, quibus Moniales ſunt ſubjectę, ſit intra dicta moenia, vel è converſo, habeantur, vel conducantur (ſi commodè fieri poteſt) manſiones ad uſum Confefſoris, quę non ſint conjunctę, ſeu contigę ipſi Monasterio Monialium, ſed ab eo penitus diſunctę. non ſolùm per parietes, ſed etiam per tecta. *Idem apud eum. ibid.* 202

1664. 20. Nov. — Quod ſi utrumque Monasterium 203

fit intra moenia, & unum ab altero, Episcopi iudicio, multum distans, tum habeantur, vel conducantur huiusmodi mansiones, ut supra, distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium, distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda: ita tamen, ut in mansionibus Confessoris sive intra, sive extra moenia constitutis, nullus Regularis, licet Superior (excepto ipso Confessore cum suo Socio) pernoctet. *Idem apud eund. ibid.*

1665. 24. Sept. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VII. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris omiſſis: *Sententia asserens, Bullam Cœna solum prohibere absolutionem Hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Jul. in Consistorio Sacra Congregationis Eminentissimorum Cardinalium visa & tolerata est.* In Bullar. tom. 5. Constit. 162. præfati Pontif. quæ incipit *Sanctissimus*, num. 3. ¶ Ideoque non audiendi Navarrus in Man. cap. 27. n. 260. Laymann lib. 1. tract. 5. par. 2. cap. 5. n. 2. & alii citati à Cabrino de Casib. reservat. par. 1. resol. 112. ¶ Vide supra num. 144. & 174.

1665. 24. Sept. — Secunda: *Prælati Regulares possunt in foro Conscientiæ absolvere quoscunque Saculares ab Hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurſa.* Ibidem num. 4. ¶ Vide supra num. 144. & 174.

1665. 24. Sept. — Tertia. — *Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sollicitasse in Confessione, ne proinde non est denunciandus.* Ibidem, num. 6. ¶ Vide supra num. 142.

1665. 24. Sept. — Quarta: *Modus evadendi obligationem denunciandæ Sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur cum Sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onere denunciandi.* Ibidem num. 7.

1665. 24. Sept. — Quinta: *Peccata in Confessione omiſſa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti Confessione exprimere.* Ibidem, num. 11.

1665. 24. Sept. — Sexta: Mendicantes possunt absol-
vere à Casibus Episcopo reservatis, non obtemperanti ad id Epi-
scoporum facultate. Ibidem, n. 12. ¶ Vide supra, n. 70.
80. 96. 153. & 181. & infra n. 231. 209
1665. 24. Sept. — Septima: Satisfacis precepto annua
Confessionis, qui confitetur Regulari, Episcopo presenta-
to, sed ab eo iniuste reprobato. Ibidem, n. 13. 210
1665. 24. Sept. — Octava: Qui facit Confessionem vo-
luntariè nullam, satisfacis precepto Ecclesia. Ibidem,
num. 14. ¶ Cautè igitur legendus Diana par. 3. tract.
4. resol. 148. 211
1665. 24. Sept. — Nona: Qui Beneficium Curatum ha-
bent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sa-
cerdotem non approbatum ab Ordinario: Ibid. nu. 16.
¶ Vide infra n. 239. 212
1665. 24. Sep. — Decima: Licet interficere falsum Ac-
cusatorem, falsos Testes, ac etiam Judicem, à quo ini-
qua certò imminet sententia, si alia via non potest inno-
cens damnum evitare. Ibidem nu. 18. ¶ Non igitur
audiendi P. Navarr. lib. 2. cap. 3. n. 36. Sanchez lib. 2.
Mor. cap. 39. nu. 7. & alii citati à Cabrino de Casib.
reserv. par. 2. Casu 2. annor. 8. 213
1665. 24. Sept. — Undecima: Mollities, Sodomia, &
Bestialitas sunt peccata eiusdem speciei infima, ideoque
sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.
Ibidem, n. 24. 214
1665. 24. Sept. — Duodecima: Qui habuit Copulam
cum soluta, satisfacis Confessionis precepto dicens:
Commisi cum soluta grave peccatum, non explicando
copulam. Ibidem, n. 25. 215
1666. 18. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram
Alexandro VII. sequentes damnavit Propositio-
nes, quarum prima, ceteris omittis: Regulares pos-
sunt in foro Conscientia uti Privilegiis suis, qua sunt
expresse revocata per Concilium Tridentinum. In Bul-
lar. tom. 5. Constit. 167. quæ incipit Sanctissimus,
num. 36. ¶ Vide supra numer. 153. & infra num.
231. 216
1666. 18. Mar. — Secunda: Non est obligandus Concu-
binarius ad eiiciendam Concubinam: si hac nimis uti-
lis esset ad oblectamentum Concubinarum, vulgo, Regalo,
C 3 dum 217

dum deficiente illo, nimis agrè ageret vitam, & alia epulæ tepido magno Conubinarium afficerent, & alia Famula nimis difficile inveniretur. Ibid. num. 41.

1666. 18. Mar. — Tertia: Quoad forum Conscientiæ, Reo correcto, eiusque contumacia cessante, cessant Censuræ. Ibidem, num. 44.

1669. 1. Mar. — Peccant mortaliter etiam illi Regulares, qui sine legitima facultate per modicum temporis spatium Moniales alloquuntur, & damnatur illorum opinio, qui aliter affirmant, disseminant, & fortè etiam scriptis evulgant. Congr. Conc. apud Pignatell. tom. 6. consuls. 85. nu. 35. citatum à Mattheuc. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 5. num. 11. Ideoque non audiendus Ameno de Pœnis, tit. 4. §. 1. n. 12. relatus ab eod. ibid. ¶ Vide supra n. 99.

1670. 21. Jun. — Regulares ab Episcopo ad Confessiones Sæcularium in sua Diœcesi audiendas approbati, non possunt in aliâ Diœcesi eas absque Episcopi Diœcesani approbatione audire, quamvis Pœnitentes subditi sint ejus Episcopi, à quo ipsi Religiosi fuerunt approbati. Clemens X. in Bullar. tom. 5. Constit. 7. quæ incipit Superna §. 4. ¶ Et hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congr. specialiter deputata ab Innoc. X. 1648. 14. Maii apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constitur. 29. quæ incipit Cùm sicut accepimus, num. 9. ¶ Vide supra num. 105. & 152.

1670. 21. Jun. — Religiosi generaliter approbati ab Episcopo ad audiendas Sæcularium Confessiones, non ideo censentur approbati ad Confessiones Monialium sibi subjectarum, sed egent, quoad hoc speciali Episcopi approbatione. Idem ibidem. ¶ Hæc est confirmatio Declarationis editæ à Congreg. Concil. 1623. apud Peyrin. de Privileg. Regul. tom. 2. circa Constitut. 2. Gregor. XV. ad 9. ¶ Vide supra n. 138.

1670. 21. Jun. — Religiosi approbati pro audiendis Confessionibus Monialium, unius Monasterii, non possunt alterius Monasterii Confessiones audire: nec Extraordinarii, pro una tantum vice deputati, possunt in eam hujusmodi approbationis pluries audire Monialium Confessiones. Idem ibidem. ¶ Sic etiam antea declaraverat Congr. Concil. 1613.

1623. *apud Peyrin loc. cit. ad 10. & 11.*

1670. 21. Jun. — Tam Prælati Regulares, quàm Regularium Confessarii possunt illorum Sæcularium Confessiones audire, qui sunt inibi verè de Familia, & continui Commensales, non autem illorum, qui tantùm ipsis deserviunt. *Idem ibidem.* ¶ Quoad Commensales vide supra n. 102. Quoad verò Deservientes vide pariter supra num. 39. 223
1670. 21. Jun. — Religiosi, qui ad Confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint ab Episcopis, generaliter quoque, indistinctè, & absque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis Personarum in Diœcesi propria, admittantur. *Idem ibidem.* ¶ Hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congr. Concil. 1587. 2. Jul. *apud Quarant. in Sum. Bull. ver. Privil. Regular.* 224
1670. 21. Jun. — Cæteri verò Religiosi, qui non adeò idonei reperientur, si petierint admitti, arbitrio Ordinariorum relinquatur, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere. *Idem ibidem.* ¶ Sic etiam antea decreverat Congr. Conc. 1587. 2. Jul. *apud Quarant. loc. cit.* 225
1670. 21. Jun. — Regulares semel simpliciter approbati possunt in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcumque Infirmorum Confessiones audire sine licentia, Parochi, quem tamen monere debent de Confessione audita saltem per Scripturam apud Infirmum relinquendam, ad quod præcipi possunt ab Episcopo sub pena suspensionis à facultate audiendi Confessiones. *Idem ibidem.* ¶ Hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congr. Concil. quoad admonitionem Parochi 1587. 2. Jul. *apud Quarant. loc. cit.* ¶ Vide supra num. 179. 226
1670. 21. Jun. — Qui Regularibus simpliciter approbati Paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni, quæ incipit: *Omnis utriusque Sexus*, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse censeantur. *Idem ibidem.* §. 5. ¶ Sic antea decreverat Leo X. 1516. 19. Dec. *apud Chérub. in Bullar. tom. 1. Constit.* 227

1622. 30. Aug. — Confessarii prædicti severissimè puniantur in Officio S. Inquisitionis, si Personas, quæcumque illæ sint, ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, vel ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non secuta, sive extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque; ubi Confessiones Sacramentales audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. *Idem Gregor. apud eumd. ibid.*

1622. 30. Aug. — Omnes Confessarii Penitentes suos, quos noverint fuisse ab aliis sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu tractantes: Quod si hoc officium prætermiserint, vel Penitentes docuerint non tenèri ad hujusmodi denunciationem, ab Ordinariis, vel Inquisitoribus pro modo culpæ puniantur. *Idem Gregor. apud eumd. ibid.*
 ¶ Hæc Constitutio quoad totum semel in Mense Augusto legenda est Regularibus *iussu Urbani VIII. 1623. 15. Decembr. in Bullar. rom. 5. Constit. 192. quæ incipit Sanctissimus.* ¶ Præsertim verò quoad hanc partem legenda est, & intimanda omnibus tam Regularibus, quàm Sæcularibus Confessariis in ipso approbationis actu ad Confessiones audiendas, ut decrevit *Congreg. Inquis. de mand. Urbani pref. 1626. 3. Off. apud Peyrin. loco cit. §. 11. num. 34.* ¶ Vide infra num. 206. & 207.

1624. 27. Sept. — Si sollicitati in Confessione noluerint sollicitantes manifestare, poterit Episcopus dare auctoritatem Confessario recipiendi in scriptis cum juramento denunciationem Personæ sollicitatæ, quæ consensit, quam statim tenebitur Confessarius deferre Episcopo, vel Inquisitori. *Congreg. Inquis. apud Peyrin. tom. 2. circa Constitut. 4. Gregor. XV. § 3. numer. 12.* & refert etiam *Ascan. Tamburin. de iure Abbatiss. disp. 16 quæst. 4. num. 15.*

1625. 13. Jun. — Regulares quibusvis Privilegiis suffulti

fulti non possunt ab Hæresi absolvere. *Congr. de prop. Fide apud Nicol. Flosc. ver. Casus reserv. num. 16.*

¶ Vide infra num. 205.

1625. 2. Dec. — Non sibi reservent Episcopi eorum absolutio-
nem, qui violant dies festos. *Congr. Episc. apud eumd. ibid. num. 3. in fine*: Et hoc antea decreverat ead. *Congreg. 1615: 16. Jan. apud Gavan. ver. Casus reserv. num. 14.* 145
1627. 16. Mar. — Ut quis absolvatur ab Excommuni-
catione incurſa ob consilium datum ad violatio-
nem libertatis, vel immunitatis Ecclesiasticæ, non
sufficit, quod dicat, se de eo dolere plurimum, sed
necesse est, ut damnet idem consilium apud eosdem,
quibus consuluit, & faciat quod potest pro revo-
catione præcepti, & secutorum ex eo. *Congr. Episc. apud eumd. ver. Consilium, num. 2.* 146
1627. 30. Apr. — Non probatur, quod Superior Re-
gularium reserveſſet sibi Casus ad effectum præscri-
bendi Confessariis in casibus particularibus quam
poenitentiam injungere debeant. *Ead. apud Nicol. ver. Casus reserv. num. 4.* 147
1627. 27. Aug. — Necessaria est assistentia Confessa-
rii, ut Regulares licentiam habentes possint alloqui
Moniales, & Confessario præſente, debent ita clare
loqui, ut ipse intelligat quid dicatur. *Congreg. Episc. apud eumd. ver. Accessus, num. 2.* 148
1628. 21. Mar. — Monialibus tempore Jubiſei dandus
est Confessarius extraordinarius. *Ead. apud eumd. ver. Jubilæum, num. 8.* 149
1628. 23. Mar. — Qui non Sacerdos Confessionem Sa-
cramentalem audiverit, ab Ordinibus Ecclesiasti-
cis, si quos habuerit, ritè degradatus, statim Cu-
riæ Seculari puniendus tradatur, licet non fuerit
constitutus in ætate 25. annorum, dummodo vige-
simum annum compleverit. *Urbanus VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constitut. 79. quæ incipit Apostolatus.* ¶ Et hæc est firmatio Constitutionis
antea editæ à Clemente VIII. 1601. 1. Dec. *apud eumd. tom. 3. Constitut. 81. quæ incipit Etsi aliàs.*
¶ Hanc Constitutionem tenentur Superiores Re-
gulares semel in Mense Augusto subditis patefac-

re, & promulgare. *Congr. Inquis. coram prad. Urb. VIII. in Bullar. tom. 5. Constit. 192. qua incipit Sanctissimus.*

1628. 12. Sep. — Revocantur quæcumque facultates ad audiendas Sæcularium Confessiones quibusvis Regularibus concessæ sine examine, & approbatione Ordinarii, ita ut nullis sive Superioribus, sive Subditis ad id suffragari possint. *Urbanus VIII. apud Peyrin. tom. 3. Constitus. 16. qua incipit Cum sicut accepimus.* ¶ Et hæc est firmatio Constitutionis superius positæ num. 137. ¶ Vide quoque supra num. 112.

1628. 17. Sept. — Confessarii etiam Romæ approbati, etiam Regulares non possunt audire Confessiones extra Territorium approbantis absque licentia Ordinarii Locī. *Urbanus VIII. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessarius. num. 23.* ¶ Vide supra nu. 105. & infra n. 220.

1628. 18. Nov. — Privilegia absolvendi à Casibus Bullæ, quæ in die Cœnæ Domini legi solet, ac ab illis, quos sibi reservant Locorum Ordinarii, non revixerunt per confirmationes Privilegiorum post Concilium Tridentinum obtentas: ideoque nec intra, nec extra Italiam possunt Privilegiati absolvere à prædictis. *Congr. Episc. apud Ascen. Tamburin. de iure Abbat. tom. 2. disp. 14. quæst. 15. n. 6.*

1628. 18. Nov. — Si quæ sunt Privilegia extra Italiam absolvendi ab aliis Casibus Papæ reservatis (Bullæ Cœnæ exceptis) non sunt sublata. *Ead. apud eund. ibid.*

1629. 6. Apr. — Præbyteri sæculares non Confessarii, & Confessarii Regulares, sed non Parochi, hortandi sunt, sed non cogendi, ut discussioni Casuum Conscientiæ intersint. *Congr. Episc. apud Nicol. ver. Casus Conscien. num. 5. ubi plures habentur præcedentes Decisiones.* ¶ Vide infra, n. 248.

1630. 21. Febr. — Qui partem fecit operum in prima Hebdomada Jubilæi, reliqua verò in sequenti, non videtur consequi posse Indulgentiam, nam observanda est forma præscripta in Jubilæo, quæ scilicet solet esse disiunctiva, non verò conjunctiva quoad

quoad duas Hebdomadas. *Urbanus VIII. apud eumd. ver. Jubilæum, num. 1.*

1630. 14. Mar. — Curati omnes, etiam exempti, 157

etiam Regulares tenentur interesse cum aliis Curatis Congregationi Casuum Conscientiæ. *Congr. Episc. apud eumd. ver. Casus Conscien. num. 4. & hoc antea decreverat ead. Cong. 1592. 13. Oct. apud. Gavanti. in Man. ver. Clerici Conven. num. 2.*

1630. 13. Apr. — Confessarius ille, qui abjuravit 158

aliàs secretè, vel publicè, aut aliàs quomodocumque, non potest restitui, ut valeat sæcularium Confessiones audire. *Congr. Inquis. apud. Gavan. ver. Confessar. in addit. num. 5.*

1730. 13. Apr. — Qui autem de levi abjuravit, non 159

est impeditus audire Confessiones etiam Sæcularium. *Ead. apud eumd. ibid. num. 6.*

1630. 19. Jun. — Bulla Cruciatæ Sanctæ non profit 160

Regularibus quoad poenitentiae Sacramentum, sed Fratres, & Moniales subiecti sint ordinariæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad Casuum reservationem. *Urbanus VIII. apud Cherub. in Bullar. tom. 4. Constit. 106. qua incipit In specula. ¶ Hoc autem antea decreverat Clemens VIII. 1599. 23. Nov. apud eumd. tom. 3. Constit. 46. qua incipit Romani. ¶ Ideoque cautè legendi Joannes de la Cruz de statu Relig. lib. 1. cap. 6. dub. 12. Sanciùs in select. disp. 44. circa finem, num. 13. & alii citati ab Ascan. Tambur. de Jure Abbas. tom. 2. disp. 6. quaest. 7. num. 1.*

1630. 25. Jul. — Confessarius secretò accersitus ab 161

Apostatis inter infideles existentibus, & in articulo mortis constitutis, ut secretò absolvat, debet illos absolvere, abjuratà prius verbo Apostasià in foro Conscientiæ. *Congr. Inquis. coram Urb. VIII. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 3. cap. 4. num. 41.*

1630. 25. Jul. — Quod si prædicti Apostatæ poeni- 162

tes per aliquod temporis spatium supervixerint, poterunt abjurare in Balneo coram Fidelibus: vel impotentes relinquunt chirographum suæ abjuratæ, saltem signo Crucis conscriptum: vel hoc quoque facere nequeunt, committant Confessario,

rio, ut suam abjuramentum Fidelibus manifestet. Non igitur tenentur sic in periculo vitæ constituti Catholicam fidem, quam abjurata infidelitate amplexi sunt, confiteri. *Ead. apud eund. ibid.*

1630. 8. Aug. — Illi, qui volunt spontè Per Interpretem confiteri, nec aliter possunt, non sunt prohibendi per Ordinarium, cui sufficiet præcavere abusus, & scandala, nec non curare, ut Interpretes admoneantur de obligatione ad observantiam secreti. *Congr. Theologor. specialiter deputata ab Urb. VIII. apud Nicol. in Flosc. ver. Confessar. num. 19.*

1631. 22. Aug. — Licet inter Casus à Regularium Superioribus reservandos non inseruerit Urbanus Octavus transgressionem Votorum, non tamen sublata est Prælati Regularibus hujusmodi reservatio, quam cæteroquin habent ex Regulæ dispositione. *Congreg. Episc. apud Peyrin. tom. 3. cap. 12. num. 7. ¶ Vide supra num. 53.*

1632. 3. Jul. — Superior unius Religionis extra Ecclesias sui Ordinis non potest approbare Regulares alterius Religionis pro audiendis Confessionibus suorum Subditorum. *Congr. Concil. apud Nicol. ver. Confessarius, num. 3. †*

1632. 4. Dec. — Episcopi vigore cap. 6. Concil. Trident. sess. 24. non possunt absolvere, nec dispensare in Casu Hæresis, neque in aliis nova lege post Concilium Sedis Apostolicæ reservatis. *Congr. Conc. apud Matthæut. in Offic. Gur. Regul. tom. 1. cap. 4. nu. 32. ¶ Vide infra num. 174.*

1634. 16. Maii. — Si Episcopus sine iusta causa renuat, ut differat approbare Confessarium Monialium Regularibus subjectarum, datur facultas Ordinario vicino quoad hujusmodi approbationem. *Congreg. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Episcopus, num. 61.*

1637. 18. Sept. — Penitentiarius non est cogendus ab Episcopo ad interessendum in sua Sede pro audiendis Confessionibus eo tempore, quo non adsunt Penitentes, qui suâ operâ uti velint. *Ead. apud eund. ver. Penitentia, num. 1. in fine.*

1638. 25. Jun. — Prælati Somaſchæ Congregationis pos-

possunt sibi invicem, graduum ordine servato, facultatem impertiri confitendi extra Ordinem, quam semel petere sufficit. *Congreg. Episc. apud Peyrin. in fine Operis, Decreto 15.*

1639. 16. Jul. — Quæcumque Privilegia Personalia quibusvis Ordinis Minorum Fratribus concessa revocantur, exceptis Prædicatoribus Regum, eorumque Confessariis. *Urbanus VIII. in Bullar. tom. 5. Constit. 270. quæ incipit Inter cæteras.* 170

1640. 26. Maii. — Episcopi, etiam inconsultis Superioribus, possunt visitare Monialium Monasteria Regularibus subjecta, etiam assumpto secum Vicario Generali, & Confessario earumdem Monialium. *Congreg. Conc. apud Barbof. ad Sess. 24. cap. 5. de Regul. num. 13. relatum à Matthæo. tom. 1. capit. 13. num. 13.* 171

1641. 19. Jan. — Parochus unius Diœcesis non potest Confessiones audire in alia Diœcesi sine licentia Episcopi Diœcesani. *Ead. Congreg. apud Nicol. ver. Parochus num. 22. † ¶ Vide infra pro Regular num. 220.* 172

1641. 27. Sept. — Confessarii Monialium non tenentur petere ab Ordinario licentiam alloquendi Moniales, vel ingrediendi Monasterium ob necessitatem ministerii, nec sunt cogendi ab Episcopo ad huiusmodi licentiæ petitionem: *Congr. Episc. apud Lantuscum in Theat. Regul. ver. Allocutio, num. 7.* 173

1641. 28. Oct. — Episcopis sublata est facultas absolvendi ab Hæresi occulta. *Congr. Inquis. apud Sperell. decis. 112. num. 61. citatum à Matthæo. tom. 1. cap. 4. n. 32. Ideoque vide infra num. 204. & 205.* 174

1642. 3. Oct. — Caveat Ordinarius sciscitari. Personam in danda licentia Caluum reservatorum. *Congr. Episc. apud Nicol. in Flosc. ver. Casus reserv. num. 15. ubi alia citantur præcedentes Decisiones.* 175

1645. 7. Febr. — Regulares Privilegia Apostolica habentes non possunt prohiberi ab Ordinariis Locorum, ut à Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis inclusivè non valeant administrare Sacramentum Pœnitentiæ. *Innocentius X. apud Poncium cursu Theol. disput. 46. quæst. 9. num. 121. relatum* 176

PRO CONFESSARIIS.

33

Cum sicut accepimus in *secunda instantia*, num. 5.
& 6.

1649. 18. Mar. — Vbi adest Puellarum Conservatoriū, earum Confessarius sit triennalis, sicut & Monasterii. *Congreg. Episc. apud Nicol. ver. Conservatorium, num. 6.* ¶ Vide supra num. 182. 185
1649. 16. Apr. — Regularis Monialium Confessarius degat cum Socio in suo Conventu. *Ead. apud eumd. ver. OEconomus, num. 13. ubi alia citantur precedentes Decisiones.* ¶ Vide infra num. 201. 186
1649. 23. Jul. — Licentiæ alloquendi Moniales Regularibus concessæ, consignandæ sunt earum Confessario, qui unâ cum Auscultatricibus assistere debet. *Ead. apud eumd. ver. Accessus, num. 7.* 187
1652. 2. Aug. — Curatus non potest esse Monialium Confessarius, si exinde Cura notabiliter pateretur. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 33. ubi alię notantur precedentes Decisiones.* ¶ Vide infra numero 110. 188
1652. 7. Jun. — Auditor Cameræ non potest absolute justè excommunicatum ab Ordinario. *Congr. Episc. apud Nicol. in. Flosc. ver. Auditor, num. 4.* 189
1652. 15. Nov. — Monialium Confessionalia ita sint recta, ut Confessiones audiri non possint. *Ead. apud eumd. ver. Confessarius, num. 37.* 190
1653. 27. Mar. — Absolutio ab Excommunicatione dari debet satisfactâ parte, vel quando delinquens fuit sufficienter punitus etiam à Judice Sæculari. *Ead. apud eumd. ver. Absolutio, num. 11.* 191
1653. 16. Maii. — Regulares generaliter non solum non possunt esse Confessarii ordinarii, sed neque Capellani Monialium Ordinario subjectarum. *Ead. apud eumd. ver. Confessar. num. 33.* ¶ Et hoc antea decreverat eadem Congregatio 1617. 12. Maii. in responsione ad Venetiarum Patriarcham Vendramenum, mandans, ut auferret à suis Monasteriis hujusmodi Confessarios, sed in posterum uteretur Sacerdotibus Sæcularibus, ut refert *Ascan. Tambur. de jure Abbatiss. disput. 16. quas. 3. 2 num. 4.* ¶ Si verò copia defuerit Confessariorum Sæcularium, poterit Episcopus Regularibus uti, & hoc patet ex 192

- alia responsione ad Venetiarum Patriarcham 1620.
7. Jun. apud eumd. Tambur. *ibid.* & refert et iam Mar-
thanc. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 15. num. 12.
1654. 7. Ian. — Licentia audiendi Confessiones con- 193
cedenda est gratis, etiam quoad Cancellarium.
Congr. Conc. apud Nicol. ver. Gratis, num. 1. † secunda.
¶ Et hoc antea decreverat eadem Congregatio
1602. 8. Mar. apud Gavant in Man. ver. Forum Epi-
scop. in addit. num. 8.
1654. 20. Nov. — Absolutio Excommunicationis pro 194
delicto non valde gravi, privatim dari debet. *Congr.*
Episc. apud eumd. Nicol. ver. Absolutio, n. 12.
1655. 14. Maii. — Quicumque Confessarius sive Sæcu- 195
laris, sive Regularis cujusvis Ordinis potest tempe-
re Jubilæi Confessiones audire quorumcumque Re-
gularium & absolvere à Casibus Superiori Regula-
ri reservatis. *Alex. VII. apud eumd. ver. Jubilæum*
num. 6. ubi ait, sic antea decrevisse Congregationem Epi-
scoporum 1583 19. Ap.
1657. 20. Febr. — Monialium Confessariis Regularibus 196
tam ordinariis, quam extraordinariis extra actum
Confessionum interdicta sunt colloquia cum Mo-
nialibus, etiam cum Abbatissa, Priorissa, vel aliis
Officialibus sub gravibus poenis. *Alexander VII.*
in Bullar. tom. 5. Constit. 50 qua incipit Sacrosancti. ¶
Vide supra num. 117. & 122. ¶ Ideoque cautè le-
gendus *Peyrinus tom. 2. circa Constitut. 6. Pii V. S.*
10. num. 36. in fine.
1657. 9. Jun. — Stante Constitutione Inscrutabili supe- 197
rius posita num. 137. non potest Prælati Regularis,
cui Monialium cura commissa est, aliquibus ex
ipsis Monialibus facultatem concedere ad plures
annos, seu indeterminatè duraturam, confitendi Sa-
cramentaliter peccata sua Sacerdoti, qui non sit
Confessarius ordinarius, seu extraordinarius totius
Monasterii. *Congr. Conc. apud Nicol. ver. Confessar.*
num. 32. †
1657. 9. Jun. — Nulla ex Monialibus subiecta Regula- 198
ribus, sentiens se non gravatam mortali culpa,
potest de Venialibus validè confiteri Sacramentali-
ter, cuicumque Sacerdoti etiam non approbato ab
Or-

Ordinario. *Ead. apud. eum. ibid.* ¶ Vide infra num. 239.

1659. 18. Mar. — Alumni, & Convictores Collegiorum de Somascha possunt in eorum Oratoriis confiteri tam Presbyteris dictæ Congregationis, quàm Sæcularibus ab Ordinario approbatis. *Alexander VII. in Bullar. tom. 5. Constit. 64. qua incipit Aliàs.* 199

1664. 20. Nov. — Confessarius Regularis Sanctimonialium Regularibus subjectarum tam ordinarius, quàm extraordinarius intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium existens, minimè ingrediatur septa Monasterii, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & extremæ Vnctionis ministranda Monialibus, vel aliis Personis infirmis ibi degentibus, nec non ad commendandam Animam Agonizantium: nec unquam ingrediatur, nisi cum Socio, qui sit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, semperque maneat in ea parte Monasterii, quâ Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit. *Alexandr. VII. in Bullar. tom. 5. Const. 156. qua incipit Felici.* ¶ Vide supra num. 133. 200

1664. 20. Nov. — Superiores Regularium revocent ad Claustra Confessores, eorumque Socios apud Monasteria Sanctimonialium vel assidue, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos, & Cellas, mansiones, seu cubicula existentia propè Monasteria prædicta vel clausuræ includant, vel diruere faciant, & si hæc non adimpleverint, adimpleat Ordinarius. *Idem apud eund. ibid.* ¶ Vide supra num. 186. 201

1664. 20. Nov. — Si Monasterium Sanctimonialium sit extra moenia Urbis, vel Oppidi, & Monasterium Regularium virorum, quibus Moniales sunt subiectæ, sit intra dicta moenia, vel è converso, habeantur, vel conducantur (si commodè fieri potest) mansiones ad usum Confessoris, quæ non sint conjunctæ, seu contiguae ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo penitus disjunctæ. non solum per parietes, sed etiam per tecta. *Idem apud eund. ibid.* 202

1664. 20. Nov. — Quod si utrumque Monasterium 203

fit intra moenia, & unum ab altero, Episcopi iudicio, multum distans, tunc habeantur, vel condantur huiusmodi mansiones, ut supra, distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium, distantia ab ipso Episcopo recognoscendâ, & approbandâ: ita tamen, ut in mansionibus Confessoris sive intra, sive extra moenia constitutis, nullus Regularis, licet Superior (excepto ipso Confessore cum suo Socio) pernoctet. *Idem apud eund. ibid.*

1665. 24. Sept. — Congregatio Inquisitionis coram Alexandro VII. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris omiſſis: *Sententia asserens, Bullam Cœna solum prohibere absolutionem Hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Jul. in Consistorio Sacra Congregationis Eminentissimorum Cardinalium visa & tolerata est.* In Bullar. tom. 5. Constit. 162. præfati Pontif. quæ incipit *Sanctissimus*, num. 3. ¶ Ideoque non audiendi Navarrus in Man. cap. 27. n. 260. Laymann lib. 1. tract. 5. par. 2. cap. 5. n. 2. & alii citati à Cabrino de Casib. reservat. par. 1. resol. 112. ¶ Vide supra num. 144. & 174.

1665. 24. Sept. — Secunda: *Pralati Regulares possunt in foro Conscientia absolvere quoscunque Sæculares ab Hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incursa.* Ibidem num. 4. ¶ Vide supra num. 144. & 174.

1665. 24. Sept. — Tertia. — *Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitas, non censetur sollicitasse in Confessione, ac proinde non est denunciandus.* Ibidem, num. 6. ¶ Vide supra num. 142.

1665. 24. Sept. — Quarta: *Modus evadendi obligationem denunciandæ Sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur cum Sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onore denunciandi.* Ibidem num. 7.

1665. 24. Sept. — Quinta: *Pœccata in Confessione omiſſa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti Confessione exprimere.* Ibidem, num. 11.

1665. 24. Sept. — Sexta: Mendicantes possunt absol-
vere à Casibus Episcopo reservatis, non obtemperant ad id Epi-
scoporum facultate. Ibidem, n. 12. ¶ Vide supra, n. 70.
80. 96. 153. & 181. & infra n. 231. 209
1665. 24. Sept. — Septima: Satisfacit praecepto annua
Confessionis, qui confitetur Regulari, Episcopo presenta-
to, sed ab eo iniuste reprobato. Ibidem, n. 13. 210
1665. 24. Sept. — Octava: Qui facit Confessionem vo-
luntariè nullam, satisfacit praecepto Ecclesiae. Ibidem,
num. 14. ¶ Cautè igitur legendus Diana par. 3. tract.
4. resol. 148. 211
1665. 24. Sept. — Nona: Qui Beneficium Curatum ha-
bent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sa-
cerdotem non approbatum ab Ordinario: Ibid. nu. 16.
¶ Vide infra n. 239. 212
1665. 24. Sep. — Decima: Licet interficere falsum Ac-
cusatorem, falsos Testes, ac etiam Judicem, à quo ini-
qua certò imminet sententia, si alia via non potest inno-
cens damnum evitare. Ibidem nu. 18. ¶ Non igitur
audiendi P. Navarr. lib. 2. cap. 3. n. 36. Sanchez lib. 2.
Mor. cap. 39. nu. 7. & alii citati à Cabrino de Casib.
reserv. par. 2. Casu 2. annor. 8. 213
1665. 24. Sept. — Undecima: Mollities, Sodomia, &
Bestialitas sunt peccata eiusdem speciei infima, ideoque
sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.
Ibidem, n. 24. 214
1665. 24. Sept. — Duodecima: Qui habuit Copulam
cum soluta, satisfacit Confessionis praecepto dicens:
Commisi cum soluta grave peccatum, non explicando
copulam. Ibidem, n. 25. 215
1666. 18. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram
Alexandro VII. sequentes damnavit Propositio-
nes, quarum prima, ceteris omittis: Regulares pos-
sunt in foro Conscientiae uti Privilegiis suis, quae sunt
expressè revocata per Concilium Tridentinum. In Bul-
lar. tom. 5. Constit. 167. quae incipit Sanctissimus,
num. 36. ¶ Vide supra numer. 143. & infra num.
231. 216
1666. 18. Mar. — Secunda: Non est obligandus Concu-
binarius ad eiicendam Concubinam: si hac nimis uti-
lis esset ad oblectamentum Concubinarum, vulgo, Regalo,
C 3 dum 217

1623. *apud Peyrin loc. cit. ad 10. & 11.*

1670. 21. Jun. — Tam Prælati Regulares, quàm Regularium Confessarii possunt illorum Sæcularium Confessiones audire, qui sunt inibi verè de Familia, & continui Commensales, non autem illorum, qui tantùm ipsis deserviunt. *Idem ibidem.* ¶ Quoad Commensales vide supra n. 102. Quoad verò Deservientes vide pariter supra num. 39. 223
1670. 21. Jun. — Religiosi, qui ad Confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint ab Episcopis, generaliter quoque, indistinctè, & absque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis Personarum in Diœcesi propria, admittantur. *Idem ibidem.* ¶ Hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congr. Concil. 1587. 2. Jul. *apud Quarant. in Sum. Bull. ver. Privil. Regular.* 224
1670. 21. Jun. — Cæteri verò Religiosi, qui non adeò idonei reperientur, si petierint admitti, arbitrio Ordinariorum relinquatur, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere. *Idem ibidem.* ¶ Sic etiam antea decreverat Congr. Conc. 1587. 2. Jul. *apud Quarant. loc. cit.* 225
1670. 21. Jun. — Regulares semel simpliciter approbati possunt in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcumque Infirmorum Confessiones audire sine licentia, Parochi, quem tamen monere debent de Confessione audita saltem per Scripturam apud Infirmum relinquendam, ad quod præcipi possunt ab Episcopo sub pena suspensionis à facultate audiendi Confessiones. *Idem ibidem.* ¶ Hæc est firmatio Decreti antea emanati à Congr. Concil. quoad admonitionem Parochi 1587. 2. Jul. *apud Quarant. loc. cit.* ¶ Vide supra num. 179. 226
1670. 21. Jun. — Qui Regularibus simpliciter approbati Paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni, quæ incipit: *Omnis utriusque Sexus*, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse censeantur. *Idem ibidem.* §. 5. ¶ Sic antea decreverat Leo X. 1516. 19. Dec. *apud Chernb. in Bullar. rom. 1. Constit.* 227

22. *qua incipit* Dum intra, §. 6. ¶ Vide supra n. 176.
 & infra n. 253.

1670. 21. Jun. — Regulares sine ulla temporis præfinitione approbati non sunt ab eodem Episcopo, qui sic approbavit, iterum examinandi, aut à Confessionibus suspendendi, nec licentiæ illis concessæ revocandæ, nisi nova superveniente causa ad ipsas Confessiones spectante, quam non tenetur Episcopus Regularibus significare. *Idem ibidem*. ¶ Quoad novum examen extrabatalia Constitutio Pii V. 1571. 6. Aug. apud Cherub. in Bullar. tom. 2. Constit. 133. *qua incipit*. Romani §. 2. in fine. ¶ Et vide supra n. 76. ¶ Quoad verò causam amotionis vide similiter supra num. 139.

228

1670. 21. Jun. — Si Regulares cum Scandalo, aut aliàs inhonestè vivant, vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi judicio videantur à Confessionibus suspendendi, possint ab eodem Episcopo suspendi tanquam ob causam ad Confessionis ministerium pertinentem. *Idem ibid.* §. 7. ¶ Hæc est firmatio Decretianæ emanari ab Episcoporum Congregatione 1630. 30. Aug. apud Garvan. in Man. ver. Confessar. in addit. num. 2.

229

1670. 21. Jun. — Omnibus simul utriusque Conventus Confessoribus non est adimenda facultas audiendi Confessiones inconsulta Sede Apostolica. *Idem ibidem*. ¶ Et hoc antea decreverat Cong. Episcoporum. 1615. 20. Nov. apud Peyrin. de Privil. Regul. tom. 1. circa Constitut. 2. Sixti IV. §. 11. numer. 45. ¶ Refert Ascan. Tamburin. de iure Abbas. tom. 2. disp. 6. quas. 12. num. 7.

230

1670. 21. Jun. — Nullus ex Regularibus potest absque licentia Episcopi absolvere à Casibus ipsi Episcopo reservatis, neque ratione Privilegiorum quorumcumque, etiam *Mare magnum* nuncupatorum, neque vigore Confirmationum post Tridentinum obtentorum, licet facultatem habeat absolviendi ab omnibus Casibus Sedi Apostolicæ reservatis. *Idem ibid.* ¶ Hoc antea decrevit Congregatio Concilii in responsione ad Divum Carolum 1577. 10. Dec. quam refert Metthenc. in Offic. Cur.

231

Re-

Regul.tom.1.capis.2. num.5. ubi etiam quoad hoc reuocatur Mare magnum. Congregatio quoque Episcoporum. idem statuit observandum 1617. 2. Jan. apud Ascan. Tambur. de iure Abbat.tom.2. disp.13. numer.4. ¶ Vide supra plures Decisiones, numer. 70. 80. 96. 153. & 181.

1670. 21. Jun. — Potest Confessor Regularis absolvere à Casibus reservatis in alià Diœcesi Pœnitentes illos, qui confluunt ad Diœcesim Episcopi non reservantis, nisi noverit, eosdem Pœnitentes in fraudem reservationis migrasse ad Diœcesim non reservantem pro absolutione obtinenda. *Idem ibidem.* ¶ Vide supra num. 115. & 124.

1670. 21. Jun. — Non licet Regularibus in vim Privilegiorum quorumcumque, etiam satisfacta parte absolvere Pœnitentes à Censuris quoad externum, & judiciale forum, & absoluti ab eis in foro Pœnitentia, utique non censentur absoluti in exteriori iudicio, & contentioso. *Idem ibidem.*

1678. 22. Maii. — Peccat mortaliter Regularis Concionator, qui completà ad Crates Concione, immediate ipsas alloquitur Moniales sine licentia, licet immisceat sermones cum quæstionibus, vel dubiis spiritualibus, aut materiis ipsius Concionis: quam pœnam incurrit non solum si aliquas alloquatur, sed etiam unam tantum, cæteris audientibus. *Congreg. Concil. apud Matthæum in Offic. Cur. Regul.tom.1.cap.5. num.13. Ideoque non audiendi Peyrin. de Privil. Regul.tom.2. circa Constitut. 6. Pii Quinti S.X. num.36. ac Diana pars.3. tract.2. resol.104.*

1679. 12. Febr. — Frequens Negotiatorum accessus ad Sacram Alimoniam percipiendam, Confessariorum secreta cordis explorantium iudicio est relinquendus. *Congr. Concil. in Decreto de Commun. quorid. pluribus in locis separatim impresso, ac apud plures Auctores relato.*

1679. 12. Febr. — Confessores tenentur admonere Moniales, quotidie Sacram Communionem petentes, ut in diebus earum Ordinis instituto præstitutis communicent. *Eadem ibidem.*

1679. 12. Febr. — Si quæ verò Moniales puritate men-

232

233

234

235

236

237

- mentis eniteant, & fervore spiritus ita incalescant, ut dignę frequentiori, aut quotidiana Sanctissimi Sacramenti perceptione videri possint, id illis à Superioribus permittatur. *Eadem ibidem.*
1679. 12. Febr. — Confessarii redarguant asserentes, 238
Communione quotidianam esse de jure divino, *Eadem ibidem.*
1679. 12. Febr. — Non permittatur, ut Venialium 239
Confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab Ordinario. *Eadem ibidem.* ¶ Vide supra num. 198. & num. 212.
1679. 2. Mar. — Congregatio Inquisitionis coram 240
Innocentio XI. sequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris omissis: *Opus Conjugii ob solam voluptatem exercitum, omni penitus caret culpa, ac defectu veniali.* In libello pluribus in locis impressio, num. 9.
1679. 2. Mar. — Secunda: *Licet procurare Abortum ante animationem fœtus, ne Puella deprehensa gravida occidatur, aut infametur.* Ibidem num. 34. 241
1679. 2. Mar. — Tertia: *Copula cum Conjugata, consentiente Marito, non est adulterium: ideoque sufficit in Confessione dicere, se esse fornicatum.* Ibidem, num. 50. 242
1679. 2. Mar. — Quarta: *Non vanamur Confessario interroganti fateri peccati alicujus consuetudinem.* Ibidem num. 58. 243
1679. 2. Mar. — Quinta: *Licet Sacramentaliter absolute dimidiatè tantum confessos ratione magni concursus Pœnitentium, qualis verbi gratiâ potest contingere in die magnâ alicujus Festivitatís, aut Indulgentiæ.* Ibidem, num. 59. 244
1679. 2. Mar. — Sexta: *Pœnitenti habenti consuetudinem peccandi contra legem Dei, Natura, aut Ecclesia, esse emendationis spes nulla appareant, nec est neganda, nec differenda Absolutio, dummodo ore proferat, se dolere, & proponere emendationem.* Ibidem, num. 60. 245
1679. 2. Mar. — Septima: *Potest aliquando absolvi qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quinimo directè, & ex proposito quarit, aut ei se ingerit.* Ibidem, num. 61. 246

1679. 2. Mar. — Octava: *Absolutionis capax est Homo, quantumvis laborat ignorantia Myſteriorum Fidei, & etiamſi per negligentiam etiam culpabilem neſciat Myſterium Sanctiſſima Trinitatis, & Incarnationis Domini Noſtri Jeſu Chriſti.* Ibidem, num. 64. 247
1682. 15. Jan. — Confessarii Regulares, ſed non Parochi, degentes in Conventibus, in quibus non vivunt duodecim Religioſi, hortari quidem poſſunt ab Ordinariis, ſed non compelli ad conferentiam Caſuum Conſcientiæ. *Congr. Epiſc. apud Matthæum. tom. 1. Offic. Cur. Regul. cap. 8. num. 25.* ¶ Vide ſupra num. 155. 248
1686. 19. Jan. — Confessionalia exiſtentia in Eccleſiis non Curatis Monialium Regularibus ſubjectarum, non ſunt viſitanda ab Epiſcopo Dioceſano, niſi adſit in contrarium legitima conſuetudo. *Congreg. Concil. apud eund. cap. 13. num. 19.* 249
1687. 20. Nov. — Innocentius XI. ſequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris omiſſis: *Via interna ſejuncta eſt à Confessione, à Confessariis, & à Caſibus Conſcientiæ, à Theologia, & à Philoſophia.* In libello plurib. in loc. impreſſo num. 59. 250
1687. 20. Nov. — Secunda: *In Mundo non eſt facultas, nec jurisdictio ad præcipiendum, ut manifeſtentur Epiſtola Directoris quondam internum Anima, & ideo opus eſt animadvertere, quod hoc eſt inſultus Satana, &c.* In libel. prædicto, num. 68. 251
1689. 26. Nov. — Regulares Monialium Confessarii etiam extraordinarii debent habere ætatem quadraginta Annorum. *Congr. Concil. apud Matthæum. in Offic. Cur. Regul. tom. 1. cap. 15. num. 9.* 252
1690. 7. Dec. — Congregatio Inquiſitionis coram Alexandro VIII. ſequentes damnavit Propositiones, quarum Prima, cæteris omiſſis: *Confessiones apud Religioſos, pleraque vel Sacrilega ſunt, vel invalide.* In libel. impreſſo, num. 20. 253
1690. 7. Dec. — Secunda: *Ubi quis invenerit Doctrinam in Auguſtino clarè fundatam, illam abſolutè poteſt tenere, & docere, non reſpiciendo ad ullam Pontificis Bullam.* Ibidem, num. 30. ¶ Caveant igitur Confessarii, ne Doctorum etiam graviffimorum ſequantur 254

tur Sententias, si adsit in contrarium vel Pontificia Constitutio, vel aliquod Sacrarum Congregationum Decretum.

1696. 14. Maii. — Non potest Episcopus approbare ad annum tantum Confessarios Monialium Regularibus subjectarum, sed in initio hujusmodi approbationis vel ad consuetum triennium admittat, vel reiiciat. *Congreg. Episc. apud Matthæum. in Offic. Cur. Regul. rom. 1. cap. 15. num. 7.* 255
1699. 12. Mar. — Innocentius XII. sequentem damnavit Propositionem, scilicet: *In consistendo debent Anima transformata sua peccata detestari, & condemnare se, & desiderare remissionem suorum peccatorum, non ut propriam purificationem, & liberationem, sed ut rem, quam Deus vult, & vult nos velle propter suam gloriam.* In libello impresso, nu. 20. 256
1700. 19. Apr. — Neque Confessarius Sæcularis, neque Regularis in vim Bullæ Crucifixæ electus potest Pœnitentes absolvere, nisi sit approbatus ab Ordinario Loci, in quo Pœnitentes degunt. *Innocentius XII. Constitut. qua incipit Cum sicut apud Matthæum. rom. 1. cap. 8. num. 24.* ¶ Acquiescere igitur debet conflictus ille celeberrimus, quem inter Doctores referunt Thomas Tamburin. *libr. 5. de Pœnit. cap. 5. claus. 3. num. 13.* & in *Tract. de Bulla Cruc. cap. 11. ver. S. 1. n. 3.* & *seqq. ac Quaranta in Sum. Bullar. ver. Confessor.* 257
1701. 24. Mar. — Omnes utriusque Cleri Confessarii transumptum Bullæ Coenæ penes se habeant, diligenter legant, & percipere studeant. *Clemens XI. apud eund. ibid. in fine capitis 5.* 258
1703. 16. Mar. — Confessarii possunt juberi ab Episcopo, ut denegent absolutionem Parentibus notabiliter contumacibus quoad Filiorum educationem in rebus ad Animarum salutem spectantibus. *Clemens XI. in Littera Circulari ad Quartum* 259
1703. 16. Mar. — Confessores Monialium sint docti, provectæ ætatis, vitæ irreprehensibilis, zelantes, & à lucro turpi totaliter alieni. *Idem ibidem ad Septimum.* 260

LIBRI CURIOSI⁴⁵

M O D E R N I

Stampati nuovamente, che si vendono in Venezia in Casa di
Leonardo Pittoni Libraro à S. Giuliano in Corte
del Vino, vicino la Corte del Forno.

Vita del Sommo Pontefice Innocenzo XI. descritta da Gio:
Battista Pittoni Sacerdote Venero, & in questa sesta Im-
pressione accresciuta di notizie, con li Miracoli operati da sua
Divina Maestà per mezzo li Agnus Papali benedetti dal Som-
mo Pontefice, con il suo Ritratto naturale. Si Vende L. 1:4.

Le Proposizioni di Michiele de Molinos dannate dal predet-
to Pontefice Innocenzo XI. con la dannazione d'un Libro com-
posto dall' Arcivescovo di Cambrai, & altre Proposizioni, le
quali dannarono Alessandro VIII. & Innocenzo XII. posta
nel fine la Dichiarazione della Costituzione Clementina per
i Regolari, e la Summa de' Casi in *Bulla Cane*, con Ritratto
in Rame. soldi 12.

Trattato de' SCRVPOLI di Conscrienza: che cosa siano, con
quali Rimedj si curino, e se sia bene operare contro li Scrupo-
li, non potendosene liberare: Operetta utile, e necessaria à
Confessori, e Penitenti, composta da Giuseppe Cabrini Dot-
tore in Sacra Thologia, e Consultore Generale della Santa In-
quisizione di Venezia, ristampata la quarta volta ad istanza
de' Confessori di Monache. soldi 10.

Spegazione del Magnificar, Opera postuma del Padre Pao-
lo Segnari della Compagnia di Giesù, non più stampata, con
il Ritratto in Rame. soldi 12

La Vocazione Vittoriosa, Operetta Spirituale, in cui si di-
mostrano gl'assalti fatti alla Gioventù chiamata da Dio alla
Religione, e l'Arte da ributtarli: data in luce da Gio: Pietro
Pinamonti della Compagnia di Giesù. soldi 16.

Il Pensiero de' Pensieri, dodici Considerazioni sopra la No-
biltà, Bellezza, Prezzo, & altre qualità dell'Anima Nostra,
cavate in parte da un' Operetta del P. Gio: Pietro Pinamonti
della Compagnia di Giesù soldi 6.

Due elegantissimi Panegirici Latini, scritti dalla Penna elo-
quentissima del Padre Steffano Petiot della Compagnia di Ge-
sù.

sù, e da Lui recitati, l'uno à Lodov. XIII. Rè di Francia, l'altro in occasione della Nascita del Delfino hora Lodovic. XIV. Regnante, con ambidue li Ritratti in Rame. soldi 12.

Idea d'un buon Confessore secondo la Dottrina, e modo di Vivere di S. Francesco di Sales Vescovo, e Principe di Geneva: Operetta del Dottore in Sacra Theologia Raimondo Bonalio: soldi 12.

Risposte curiose, che si danno ad'ogni Quesito in più sorti de' Versi Italiani, e Latini: facilissima Invenzione Numerica del Pittoni, che serve per rendere allegra una Nobile Radunanza, ed eccitarla à consumare con gusto l'hore più oziose del Giorno nell'Estivo Trimestre, e quelle più tediose della Notte nella Stagione Brumale, con Figure in Rame. soldi 16.

Decennio Romano per dieci Anni, dall' Anno 1703. fino all' Anno 1712. inclusivè, esposto ad' utile, e comodo di tutte le Diocesi da D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto. Lire una.

Trentatre novissimi universali Decreti della Sacra Congregazione de' Riti circa le Giurisdizioni Parrocchiali, le Fonziioni, e le Preeminenze frà li Parrochi, e le Confraternità de' Laici, i loro Capellani, ed Officiali. soldi 8.

Decreti recentissimi sopra la moderazione de' gl' Indulti di ricevere gl' Ordini fuori del tempo, la celebrazion delle Messe per li Sacerdoti Secolari nelle Chiese de' Regolari: gl' abusi di Sacrificare negl' Oratorii privati, e sopra gl' Officii concessi una volta alla Settimana, ovvero al Mese. soldi 8.

Moderne Resoluzioni della S. Congreg. del Concilio concernenti la materia delle Giurisdizioni de' Chierici. soldi 8.

Universali Decreti della Sacra Congregazione de' Riti, dall' Anno 1591. fino all' Anno 1706. *inclusivè*, molto utili, e necessarj à tutti gl' Ecclesiastici dell' uno, e l' altro Clero, raccolti da D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto, & in questa recentissima Edizione ridotti al numero di trecento, e cinquanta sei. soldi 16.

Costituzioni Pontificie, e Decisioni delle Sacre Congregazioni di Roma spettanti alli Canonici dell' una, e l' altra Chiesa, cioè Cattedrale, e Collegiata, dall' Anno 1286. fino all' Anno 1705. *inclusivè*: Opera di D. Gio: Battista Pittoni Sacerdote Veneto, ove non solo si danno notizie curiose assieme, e necessarie à detti Canonici, mà etiamdio à Prebenda-

bendati , Inſervienti , e in qualſivoglia modo obligati à det-
te Chieſe : inferite anche molte cognizioni legali tolte da gl'
Autori più claſſici , ed approbati , antichi , e recentiffimi ,
con le di loro citazioni .

Lire 2.

Conſtituzioni Pontificie , e Deciſioni delle Sagre Congre-
gazioni di Roma ſpettanti ai Parrochi dell'uno , e l'altro Cle-
ro , dall'Anno 1254. fino all'Anno 1703. incluſivè : Operetta
di D. Gio: Battiſta Pittoni Sacerdote Veneto, ove ſi toglie à
Paſtori ogni fatica nell'oſſervazione applicatiſſima degl' Au-
tori per la notizia delle coſe decretate , e deciſe , & aſſieme ſi
ſolleva il Parroco della groſſa ſpeſa de' più riguardevoli Au-
tori, che in queſta Operetta ſono citati .

Lire 4.

Stà pure in pronto à ſtamparſi altro Libro dello ſteſſo Pit-
toni , ſimilmente intitolato : Conſtituzioni Pontificie , e De-
ciſioni delle Sagre Congregazioni di Roma ſpettanti al Con-
corſo delle Parrocchiali , ed alla Collazione de' Beneficii , dall'
Anno 1339. fino all'Anno 1705. incluſivè : Opera non ſolo uti-
liſſima à tutti gl'Eccleſiaſtici dell'uno , e l'altro Clero , che ò
ſoggetti à Veſcovi , ò pure eſenti dalla loro Giuriſdizione de-
ſiderano eſſere provveduti di Beneficio con Cura d'Anime , ò
di altra ſorte de' Beneficii Eccleſiaſtici , ma etiamdio à Colla-
tori medeſimi neceſſariſſima .

Lire 4.

Devotiſſimi Sermoni ſopra il SS. Sacramento dell' Altare ,
fatti alla breve per commodo de' Parrochi da Monſignor D.
Lodovico Agosti ni Ferrareſe , Protonotario Appoſtolico .
ſoldi 10.

Profezia veridica di tutti i Sommi Pontefici fino alla fine
del Mondo , fatta da S. Malachia Arciveſcovo Armacano ,
non già quella , che ſi vede riſtretta nell'angustie di quattro
carte , mà diſuſa , ed accreſciuta con la ſpiegazione degl'ul-
timi paſſati Pontefici , che mancavano .

ſoldi 8.

La Diſperazione di Giuda , Poema del Sig. Torquato Taſ-
ſo , che dall'ombre di ſecreto Cancellò ſi è dato alla luce del-
le Stampe per ſodisfare a' Curioſi , che lo ricercavano , con
figura in Rame .

ſoldi 6.

Hiſtoria della Vita , Azioni , e Guerre crudeliſſime del fie-
ro Re Attilà fatte nell'Italia, e ſpecialmente nella Lombardia,
cavate da Originali manofcritti antichiſſimi , con due figu-
re in Rame : di D. Gio: Battiſta Pittoni Sacerdote Veneto: ſe-
conda Impreſſione ad' iſtanza de' Curioſi .

ſoldi 12.

Hiſtoria di Gondeberga Regina de' Longobardi , deſcritta
dal

dal Dot. Alessio Lesmi Monzese, degna d'esser letta da qualsivoglia Dama, e Cavaliere, come pure da quelle, che vivono rinferrate dentro de' Chioftri, con il Ritratto in Rame f. 16

Li Amori di Lucrezia della Prada, Dama delle più illustri Famiglie di Guascogna nelle Provincie della Francia, Historia portata dal Francese dal Conte Nerves, con il Ritratto in Rame. soldi 16.

Trattato de Cavalieri, ovvero Vermicelli, che fanno la Seda con il modo di regularli, e conservarli da ogni loro infermità, acciò possano produrre il suo lavoro à perfezione. fol. 8.

Risoluzione de Dubii per acquistare l' Indulgenza Plenaria ed il SS. Giubileo: Operetta utilissima non meno à Penitenti, che à Confessori, con le citazioni degl' Autori classici, ed approvati. soldi 6.

Il vero Giorno, in cui è seguita la Passione, e Morte di Nostro Signor Giesù Christo: Operetta curiosa, dove rigettata l' Opinione d'alcuni Mathematici, si prova con valide ragioni, esser occorsa alli ventisei di Marzo in Venerdi: sentimenti di Giovanni Padovano fù Rettore in S. Margarita di Verona. soldi 6.

La troppa Brevità della Messa condannata nel Sacerdote da Monsignor Alessandro Sperelli Vescovo di Gubbio. soldi 6.

Breve Dichiarazione delli Sacri Vestimenti, con li quali il Sacerdote si veste per dir la Messa. soldi 6.

Secreti meravigliosi del TABACCO, Virtù dell'Herba Regina, sue grandissime, e prodigiose Operazioni. soldi 8.

Privilegio del Magistrato Eccellentissimo della Sanità in Venezia, si dispensa da Leonardo Pittori.

IL Pretioso BALSAMO VITALE, che riesce meraviglioso in sanare i tagli, le Ferite benchè mortali, le Ulcere, le Moroidi, i dolori di Stomaco, i Flati, le Varole senza lasciarvi alcun segno, e le Scotature, & è perfettissimo nei mali incurabili, e disperati, come più amplamente si vede nella dichiarazione delle sue gran virtù, e serve per imbalsamare qualsivoglia cosa facilissima alla corruzione, & à guarir Animalì val alla Bozzetta. L. 3:2